

157.3

157.3
161166
152

การเปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนนายทหารสามเหล่าทัพ ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5

ปริญญานิพนธ์

ของ

ร้อยเอกหญิง นพพร กวมนครี

2-4 พ.ย. 2529

S 41762

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

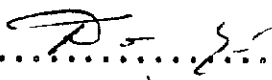
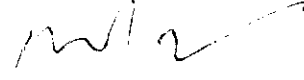
ตุลาคม 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

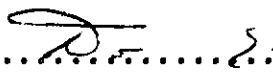
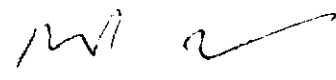
161166

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.... ประธาน
.... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน
.... กรรมการ
.... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวนา พรพัฒน์กุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ ซึ่งเป็นกรรมการที่ช่วยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ทดสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และขอขอบพระคุณ อาจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ที่กรุณาสละเวลา และให้คำแนะนำบางประการในการสอบปากเปล่าไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์กัลยาณี แคนยุกต์ ที่ให้ช่วยเหลือในการพิมพ์แบบสอบถาม นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยด้วยความกรุณาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของ นาวาเอกพิระ วรรณโกมล พันเอก กัมพล โภชนดา นาวาอากาศเอกหญิง ทิพวรรณ นางนิตติชากา นาวาอากาศโทหญิงพัทธพรวิ้ง เวียร์ศิณี อาจารย์ ดร.สิริชัย วัชรโพน อาจารย์สมศรี เปี่ยมสมบูรณ์ รองศาสตราจารย์ปรีชา อุบโยคิน อาจารย์ปัสดี อาคมานนท์ อาจารย์ศรีสวัสดิ์ ทาสุนทร อาจารย์ชัชวาล ทาสุนทร คุณสุชาติ พึ่งวารี นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 - ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 และขอขอบคุณ อาจารย์ทัศนากา ทองภักดี คุณสมลักษณ์ วชิรพัฒน์ภูมิ คุณสิรินุช คุณานิธิพงศ์ พันเอกคำรง จินการัสมิ พันเอกหญิงอัจฉรา จันทักถกกรรม พันเอกอุทัย ทันตสุวรรณ พันศรีสนิท วิศิษฎ์ภากุล พันศรีหญิงลาวัณย์ รัตนเสวี พันศรีเจนวิทย์ เหลืองอราม นาวาตรีหญิงอ่อนเคื่อน สุวรรณรังษี ร้อยเอกหญิงเคื่อนงาม ยิงไพบูลย์ ร้อยเอกณัฐภณินธุ ชินะโชติ เรืออากาศเอกสถาพร แจ่มจันทร์ คุณณานิ ทาสุนทร คุณประเทือง ประสพสันติ ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในเรื่องเอกสารและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณป้า คุณพรานี ทาสุคนธ์ คุณเฉลิมชาติ ทาสุคนธ์
ที่ให้การสนับสนุนในเรื่องทุนการศึกษา รวมทั้งพี่เอก นายแพทย์ป๋อ ทาสุคนธ์
คุณัญชา ทาสุคนธ์ และคุณนิยดา ทาสุคนธ์ ที่ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

นอกจากนี้ พี่เอกสุเมธ ภวมนตร์ เด็กชายอนุสิทธิ ภวมนตร์ และ
เด็กหญิงเข็มจรรยา ภวมนตร์ เป็นบุคคลที่เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาและ
การวิจัยของผู้วิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ร้อยเอกหญิงนพพร ภวมนตร์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ความวิตกังวล	7
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกังวล	13
	เอกสารเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนายทหาร	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนายทหาร	29
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	35
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	37
	ประชากร	37
	กลุ่มตัวอย่าง	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	38
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	48
	การจัดกระทำข้อมูล	49
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	70
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	70
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า	71
การวิเคราะห์ข้อมูล	71
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	72
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	77
ข้อเสนอแนะทางการวิจัย	78
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	86

บัญชีตาราง

การาง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับชั้น และโรงเรียนทหาร	38
2 คาสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา	60
3 ผลการ เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารที่เรียน อยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ กับคนทั่วไป	61
4 ผลการ เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหาร ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียน นายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ กับนิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย	62
5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของ ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ	63
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความวิตกกังวลด้าน Neurotic anxiety ของนักเรียนนายทหารแต่ละ เหล่าทัพ	64
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ ..	65
8 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ	66
9 ผลการ เปรียบเทียบความวิตกกังวล ของนักเรียนนายทหาร ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ	67

10	ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหาร ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ	68
11	ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ..	69

ภูมิหลัง

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ที่มีเป้าหมายในการผลิตนายทหารออกไปรับใช้ประเทศชาติ ทั้งต่อไปนี้ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผลิตนายทหารหลักที่มีความรู้ มีอุดมการณ์ มีเกียรติศักดิ์ และมีคุณลักษณะทหารอันยอดเยี่ยม ส่วนโรงเรียนนายเรือ ผลิตนายทหาร และนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ทั้งส่วนกองทัพเรือและตำรวจน้ำ และโรงเรียนนายเรืออากาศ ผลิตนายทหารสัญญาบัตรที่มีความรู้ความสามารถเบื้องต้นสำหรับทุกเหล่าในกองทัพอากาศ มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมที่จะรับการคัดเลือกเป็นศิษย์การบิน

นักเรียนนายทหารเหล่านี้อยู่ในวัยรุ่น นับว่าเป็นช่วงการพัฒนาชีวิตที่มีความสำคัญช่วงหนึ่ง วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มเป็นตัวของตัวเอง สร้างคุณค่าของตนเองให้เกิดขึ้น พยายามสร้างเอกลักษณ์ของตนเองจึงมีความรู้สึกต่อต้านผู้ใหญ่ นอกจากนั้นยังชอบเป็นผู้นำ กล้าแสดง มีความต้องการแข่งขันกับคนอื่น และมีความสนใจในเพศตรงข้าม ทั้งเป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งปัญหา และมีความเครียดทางอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นนี้เปลี่ยนแปลงง่ายอย่างไม่มีเหตุผล มักจะขาดการควบคุมอารมณ์ จึงเป็นวัยที่มีความวิตกกังวล วัยรุ่นในช่วงนี้เป็นวัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลิกภาพ ประจำคนก่อนที่จะมีบุคลิกภาพที่มั่นคง และแน่นอน (สวนา พรพัฒน์กุล 2522 : 295) ความวิตกกังวลจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาบุคลิกภาพในวัยนี้ ซึ่งเป็นวัยที่บุคลิกภาพจะถูกสร้างเสร็จสมบูรณ์ บุคลิกภาพใดที่เกิดขึ้นแล้วจะแก้ไขค่อนข้างยากถ้าปล่อยให้ผ่านไป

ทั้งนี้กล่าวว่าวัยรุ่นมีความต้องการที่จะแข่งขันกับคนอื่น ชอบชัยชนะ ชอบเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง และต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง แต่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะต่ำลงได้ถ้าเกิดความวิตกกังวลสูง สิ่งที่เป็นสาเหตุทำให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลสูงก็คือ ปัญหาทางด้านการเรียน ปัญหาการปรับตัว การสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ การเลือกอาชีพ ศาสนา การเงิน ซึ่งยังต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ อีกทั้งอารมณ์ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างง่ายโดยไม่มีเหตุผล และมักขาดการควบคุมอารมณ์ในเด็กวัยรุ่น อีกด้วย แอทกินสัน (Atkinson, 1964 : 248) ซึ่งให้เห็นความสัมพันธ์ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความวิตกกังวลว่าบุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนพวกที่กลัวความล้มเหลวจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความวิตกกังวลสูง

ในฐานะที่นักเรียนนายทหารเหล่านี้จะสำเร็จออกไปเป็นผู้นำทางทหารและมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติในอนาคต การสร้างเสริมความรู้และบุคลิกภาพที่ดีจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อตนเองและประเทศชาติ หากไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะของการเรียนและการฝึกซึ่งต่างจากสภาพการศึกษาที่ผ่านมาและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ โดยการเรียนในโรงเรียนทหารจะมีทั้งการเรียนการฝึกทางทหารและเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย สภาพดังกล่าวอาจจะมีส่วนต่อความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 อารมณ์ที่เลือกศึกษากับชั้นปีที่ 2 เพราะเป็นปีที่นักเรียนนายทหารเริ่มเข้าศึกษาตามโรงเรียนแต่ละเหล่าทัพ หลังจากผ่านการศึกษารวมกันทั้งหมดที่โรงเรียนเตรียมทหารในชั้นปีที่ 1 ส่วนชั้นปีที่ 5 เป็นปีสุดท้าย ผลการเปรียบเทียบดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงผลของการจัดการศึกษาที่มีต่อลักษณะทั้ง 2 ด้าน ซึ่งในสถาบันการศึกษาทางทหารยังไม่พบว่า มีการศึกษาทางด้านนี้มาก่อนเพื่อนำผลที่ได้

ทางค่านี้นำมาก่อน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษารั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง การศึกษา และการปกครองนักเรียนนายทหารของแต่ละสถาบันการศึกษาของกองทัพไทย ในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับของความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ว่ามีมากน้อย เพียงไร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่าง นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรือ อากาศ ว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และ โรงเรียนนายเรืออากาศ ว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบว่า นักเรียนนายทหารทั้ง 3 เหล่าทัพ มีความวิตกกังวลและ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด อันจะเป็นแนวทางในการช่วยขจัดปัญหาและสาเหตุ ของความวิตกกังวลนั้น

2. ทำให้ทราบว่านักเรียนนายทหารในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ของทั้ง 3 เหล่าทัพ มีความวิตกกังวลและแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งจะเป็นเครื่องมือชี้แนะให้เห็นถึงปัญหาในการเรียนการสอนของนักเรียนว่ามีสาเหตุมาจากอะไร

3. ทำให้ทราบว่านักเรียนนายทหารใน 3 เหล่าทัพ ในระดับชั้นปีที่ 2 และระดับชั้นปีที่ 5 มีความวิตกกังวลและแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างไรหรือไม่ ซึ่งจะทำให้มองเห็นจุดที่เป็นปัญหาของความวิตกกังวลและการเกิดแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทำของนักเรียนได้ชัดเจน

4. ทำให้ทราบว่าแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลหรือไม่ อย่างไร ในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเรียนวิชาชีพทหาร ซึ่งจะเป็นแนวสนับสนุนการสร้างเสริมแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์และลดความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารทั้ง 3 เหล่าทัพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนายทหารทั้ง 3 เหล่าทัพ คือ นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 รวม 540 คน โรงเรียนละ 180 คน ชั้นละ 90 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ประเภทของนักเรียนนายทหาร แยกตามเหล่าทัพ คือ

3.1.1.1 นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

3.1.1.2 นักเรียนนายเรือ

3.1.1.3 นักเรียนนายเรืออากาศ

3.1.2 ชั้นปีของนักเรียนนายทหาร

3.1.2.1 ชั้นปีที่ 2

3.1.2.2 ชั้นปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความวิตกกังวล

3.2.2 แรงจูงใจไม่ล้มเหลว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนนายทหาร หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของกองทัพบก โรงเรียนนายเรือของกองทัพอากาศ และโรงเรียนนายเรืออากาศของกองทัพอากาศ ในปีการศึกษา 2528

2. ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ คือ

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 5

3. ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพอารมณ์ที่ไม่มีความสุข ถึงเครียด ขาดความมั่นคงปลอดภัย หรือเกิดความกลัว เมื่อบุคคลถูกเร้าให้เกิดความรู้สึก หรืออยู่ในสภาพอารมณ์ถึงกลัว บุคคลจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น หงุดหงิด หวาดกลัว เคร่งเครียด หงุดหงิด คิดฟุ้งซ่าน กังวลใจ

ความวิตกกังวลนี้สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน SCL - 90 ซึ่งละเอียด ชูประยูร ได้ทำค่าปกติไว้สำหรับคนไทย และได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วโดย สวนา พรพัฒน์กุล

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความกระตือรือร้น หรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงาน เกิดความต้องการทางวิชาการ โดยที่ตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ หรือตรงกับความสนใจเดิม อันเป็นผลให้เกิดความก้าวหน้าทางอาชีพการงาน ทำให้เกิดความรู้สึกอิสระเสรี และปราศจากความวิตกกังวลในการทำสิ่งนั้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้วัดได้ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล

ความหมายของ "ความวิตกกังวล" (Anxiety)

ได้มีผู้ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้อย่างต่าง ๆ กัน ดังนี้

โมวเรอร์ (Mowrer. 1963 : 264 - 265) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลไว้ว่า เป็นอารมณ์ แต่เป็นอารมณ์ซึ่งคล้ายกับเมื่อเรามีความหิว หรือกระหาย เป็นสภาพที่ตึงเครียด หรือเป็นสภาพที่คนเรารู้สึกไม่สบายใจ หรือต้องการจะขจัดให้หมดไป นอกจากนี้ยังเป็นเหตุการณ์ที่ผลักดันให้คนเราทำพฤติกรรมบางอย่างซึ่งถือว่าเป็นแรงจูงใจ แต่สำหรับ ออซูเบล (Ausubel. 1968 : 245) นั้น เชื่อว่าความวิตกกังวลเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เพราะมีความรู้สึกลัวเหตุการณ์นั้น ๆ จะทำให้เขาเสียความภาคภูมิใจ (Self - esteem)

ส่วน อิงลิช (English 1968 : 35) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลอย่างละเอียด ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความวิตกกังวลเป็นสภาวะของความไม่สบายใจ อันเนื่องมาจากความปรารถนาอันแรงกล้า และไม่อาจไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้

2. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวอันว่าวุ่น สับสนว่าอาจมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นในอนาคต

3. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองถูกขู่เข็ญ เป็นการขู่เข็ญที่น่ากลัว โดยที่บุคคลนั้นก็ไม่อาจรู้ได้ว่าสิ่งที่เขารู้สึกว่ามาขู่เข็ญเขานั้นคืออะไร

จากความหมายของความวิตกกังวลข้างกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า ความวิตกกังวลคือ สภาพอารมณ์ที่ไม่มีความสุข ตึงเครียด ขาดความมั่นคงปลอดภัย หรือเกิดความกลัว

เมื่อบุคคลถูกเร้าให้เกิดความรู้สึก หรืออยู่ในสภาพอารมณ์ตึงเครียด บุคคลจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น หนงหนอง หวาดกลัว เคร่งเครียด หงุดหงิด คึกฟุ้งซ่าน กังวลใจ

ประเภทของความวิตกกังวล

ฟรอยด์ (ปิอากร์น ชูตังกร และศุภลักษณ์ จารุรัตนจามร อ้างอิงมาจาก Freud. 2520 : 48 - 49) ได้แบ่งความวิตกกังวลเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความวิตกกังวลตามความจริง (Reality anxiety) คือ ความกลัวต่ออันตรายที่แท้จริงในโลกภายนอก

2. ความวิตกกังวลในแบบโรคประสาท (Neurotic anxiety) คือ ความกลัวว่าสิ่งที่ทำไปตามสัญชาตญาณนั้นจะได้รับการลงโทษ ความวิตกกังวลแบบนี้มีรากฐานมาจากความเป็นจริง ทั้งนี้เพราะเคยถูกพ่อแม่หรือผู้มีอำนาจลงโทษการกระทำซึ่งเด็ก ๆ ทำไปตามแรงกระตุ้น

3. ความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับหลักศีลธรรม (Moral anxiety) มีความกลัวต่อความรู้สึกผิดชอบ (Conscience) คือ กลัวว่าความผิดหรือการกระทำบางอย่างจะขัดหลักศีลธรรมที่บุคคลได้รับการอบรมสั่งสอนมาแต่วัยเด็ก ความวิตกกังวลแบบนี้มีรากฐานมาจากความเป็นจริงด้วยเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะบุคคลเคยถูกลงโทษเนื่องจากฝ่าฝืนหลักศีลธรรม ดังนั้นจึงเกิดความกลัวว่าจะถูกลงโทษอีก

แม้ว่าฟรอยด์ จะแบ่งความวิตกกังวลเป็น 3 ประเภท แต่อาจกล่าวได้ว่า ความวิตกกังวลก็คือความกลัว ซึ่งมาจากแหล่งต่าง ๆ กัน

โดยทั่วไปอาจจำแนกความวิตกกังวลในคนปกติและคนป่วยออกเป็น 3 ชนิด คือ (สุรนีย์ คันทิพัฒนานันท์ 2521 : 15 - 29)

1. ความวิตกกังวลแบบปกติ (Normal anxiety) ได้แก่ ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เป็นแหล่งของพลังงานที่กระตุ้นให้เรา มีพลังในการต่อสู้เพื่อ

การวางชีวิตให้เราคิดวางแผน เพื่อหาทางเอาชนะอุปสรรคที่มาขัดขวาง เช่น ใน
ภูมิประเทศที่มีอากาศหนาวจัด หิมะตก คนเราก็กินหาทางเอาชนะอุปสรรค เพื่อความ
อยู่รอดของชีวิต ประเทศไทยมีภูมิอากาศเอื้ออำนวยในการดำรงชีวิต ประชาชนจะ
ค่อนข้างเฉื่อยชาเพราะไม่จำเป็นต้องกินร้อนเพื่อความอยู่รอด นอกจากนี้เราพบความ
วิตกกังวลชนิดนี้ในขณะที่ถูกคนประสาบกับภาวะคุกคามตามสวัสดิภาพของตน เช่น การ
เจ็บป่วย การสอบไล่ หรือเหตุการณ์ที่ถูกคามเสถียรภาพความมั่นคงของบุคคล เช่น
การตกงาน การย้ายที่อยู่ใหม่ ความวิตกกังวลจะเกิดขึ้นได้สัดส่วนกับสิ่งกระตุ้นจะเกิดขึ้น
ไม่นาน เมื่อตัวกระตุ้นลดลง ความวิตกกังวลก็จะลดลงตามไปด้วย

2. ความวิตกกังวลในโรคประสาท (Neurotic anxiety) ภาวะความ
วิตกกังวลเกิดขึ้นไม่ได้สัดส่วนกับตัวกระตุ้น สาเหตุของความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อย
บุคคลนั้นก็ตื่นกลัว และตอบสนองภาวะความวิตกกังวลเกินขอบเขต

3. ความวิตกกังวลที่เป็นพยาธิสภาพ หรือความวิตกกังวลเรื้อรัง
(Pathologic or chronic anxiety) เป็นภาวะความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นโดยไม่มี
สาเหตุเด่นชัด มีลักษณะเรื้อรัง ทำให้บุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่เกรียกตลอดเวลา สาเหตุ
ของความวิตกกังวลแบบนี้โดยมากเกี่ยวกับสิ่งที่เกินปกติหรือข้อขัดแย้งที่ตนเองยอมรับ
ไม่ได้ มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมแปลก ๆ เป็นพฤติกรรมชนิดโรคประสาท หรือโรคจิต
ทั้งหลาย

สาเหตุของความวิตกกังวล

สาเหตุของความวิตกกังวล ส่วนใหญ่จะเกิดจาก

1. ปัจจัยทางจิตใจ การคุกคามจากมโนธรรม (Superego) เป็นสาเหตุ
สำคัญของความวิตกกังวล ส่วนหนึ่งของมโนธรรมเกิดจากการตั้งมาตรฐานหรือข้อห้าม
ของพ่อแม่ อันเป็นผลให้เกิดความรู้สึกกังวล และรู้สึกผิดเมื่อเขาได้ทำสิ่งที่เขาคิดว่าผิด
ในคนที่มีสุขภาพจิตดี มโนธรรมของเขาจะมีปริมาณปานกลาง และยึดหยุ่นได้ แต่ในคนที่
มีความผิดปกติทางใจ เขาจะไม่รู้จักผ่อนปรน และมโนธรรมจะมีลักษณะรุนแรง ความ

วิตกกังวลในวัยแรก ๆ ของชีวิตจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล ถ้าเขาเรียนรู้การปรับตัวได้ เขาก็ก้าวชีวิตได้เป็นปกติ แต่ถ้าเขาปรับตัวไม่ได้ก็จะเกิดอาการของโรคประสาทตามมา

2. สังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยทางค่านิยมธรรมเนียมประเพณี เศรษฐกิจ ลัทธิการเมือง กฎหมาย ระเบียบวินัย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทั่ววัยเด็ก เพราะสังคมและวัฒนธรรมจะถูกถ่ายทอดจากผู้เลี้ยงดูเด็กไปสู่เด็ก เมื่อสภาพเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เช่น มีปัญหาอาชญากรรมและอันตรายสูง ปัญหาการว่างงาน การขาดความช่วยเหลือ และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในครอบครัว ความแตกร้างในครอบครัว การขาดผู้นำชุมชนที่ดี กระทั่งต่อการชุมนุม การติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนคุกคามต่อภาวะจิตใจทั้งสิ้น อันเป็นปัจจัยให้เกิดความวิตกกังวลขึ้น

3. การเรียนรู้ การเรียนรู้มีทฤษฎีที่อธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้อันมีผลต่อความวิตกกังวลเป็น 3 วิธี คือ การเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข (Classical conditioning) การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข และมีแรงเสริม (Operant conditioning) การลอกเลียนแบบ (Modeling) การเรียนรู้ทั้งสามทำให้เกิดความวิตกกังวลได้ดังนี้ (Bachrach. 1980 : 382)

วิธีเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข ถ้าบุคคลมีความวิตกกังวลอยู่แล้ว ไปพบนายจ้างซึ่งถูกเขาหลายครั้ง การถูกเป็นการสร้างเงื่อนไขขึ้น ทำให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์ คือ ความกังวล เมื่อสิ่งเร้าทั้ง 2 อย่าง คือ การถูก และการพบตัวนายจ้างเกิดร่วมกันบ่อย ๆ ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกวิตกกังวลเมื่อพบนายจ้าง ไม่ว่านายจ้างจะดุหรือไม่ก็ตาม เพราะนายจ้างกับความกังวลของผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นเงื่อนไขกัน

วิธีการเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข และมีแรงเสริม หากความกังวลถึงกล่าวข้างต้นได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) โดยไม่รู้ตัว จากบิดามารดาหรือคนใกล้ชิดด้วยการเอาใจใส่ เห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือเวลาที่เขาวิตกกังวล ถ้าเขาได้รับการเสริมแรงเช่นนี้บ่อย ๆ ความวิตกกังวลจะฝังแน่นกลายเป็นนิสัยไป

3.3 วิธีลอกเลียนแบบ (Modeling, imitation) บุคคลอาจเกิด ความวิตกกังวลได้จากที่บิดา หรือมารดาที่มีความวิตกกังวลเสมอ เขาได้เรียนรู้พฤติกรรม เช่นนี้ของบิดามารดาเป็นประจำ ก็ลอกเลียนแบบมาเป็นบุคลิกลักษณะของตนได้

4. อายุ การพัฒนาในแต่ละวัยจะส่งเสริมให้เกิดความวิตกกังวลได้ต่าง ๆ กัน ในวัยเด็ก ความวิตกกังวลเรื้อรังก่อให้เกิดความแปรปรวนของนิสัย เช่น การกัดเล็บ การดูดหัวแม่มือ การปัสสาวะรดที่นอน

ในวัยรุ่น เป็นวัยทดลองชีวิตแบบผู้ใหญ่ เขาจะสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง มีความรู้สึกต่อต้านผู้ใหญ่ มีความต้องการแข่งขันกับคนอื่น วัยนี้จึงเป็นวัยสำคัญ ในการพัฒนาบุคลิกภาพ ปัญหาการเรียนและการปรับตัวเป็นเหตุให้วัยรุ่นวิตกกังวลสูง วัยผู้ใหญ่ ได้ผ่านระยะการพัฒนาบุคลิกภาพมาโดยสมบูรณ์แล้ว มีเอกลักษณ์

ของตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับภาวะสังคม และปัญหาทางอารมณ์ได้เหมาะสม สามารถประกอบการทำงานได้ตามความสามารถของตน และประสบความสำเร็จเท่าที่ ความสามารถและโอกาสอำนวย ความวิตกกังวลในวัยนี้มักเกิดจากความไม่สูงมาก เกินไป และความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งไม่อาจเป็นไปได้ ทำให้ตนเองรู้สึก ไม่มีค่า แสดงความวิตกกังวลออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ไป เช่น เกิดเป็นโรคประสาท

วัยสูงอายุ เป็นวัยที่มีความวิตกกังวล มักเป็นผลจากความชั้เคื่องและความโกรธที่ถูกเก็บกดเอาไว้ ความรู้สึกเช่นนี้เกี่ยวข้องกับความรู้สึกกลัวว่าจะถูกทอดทิ้ง ไม่มีใครเอาใจใส่ดูแล และมีความรู้สึกว่าเหว่ เกียวยาย

สรุปได้ว่า ความวิตกกังวลมีสาเหตุเกิดจากปัจจัยทางจิตใจ สังคม วัฒนธรรม การเรียนรู้ และพัฒนาการในแต่ละวัย

ผลของความวิตกกังวล

เมื่อร่างกายเกิดความวิตกกังวลขึ้นนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลต่อร่างกาย และจิตใจดังนี้ (สูนีย์ คันทิพัฒนานันท์ 2521 : 15 - 29)

1. มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่ระบบประสาท ทำให้กล้ามเนื้อหดตัวเกร็ง เกร็งมึน หรือหนึ่

2. ความวิตกกังวลจะเพิ่มการทำงานของระบบต่าง ๆ ภายในร่างกายจนกระทั่งหยุดชะงักไป ถ้ามีความวิตกกังวลมากขึ้น นั่นคือ หัวใจจะเต้นเร็ว ถี่ขึ้น บัสสาวะบ่อย ความอยากอาหารลดลง เหงื่อออกตัวเย็น กล้ามเนื้อเย็น โดยเฉพาะที่คอตัวลั่น และในที่สุดตกใจจนหมดสติ

3. ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ และการปรับตัว ถ้าบุคคลนั้นมีความวิตกกังวลเล็กน้อย มีทักษะอยู่แล้ว เขาจะสามารถใช้ทักษะในการเรียนรู้ได้ แต่ถ้ามูลบุคคลนั้นมีความวิตกกังวลมาก ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีทักษะหรือไม่ เขาจะไม่มีโอกาสใช้ทักษะนั้น เพราะเขาอยู่ในช่วงตื่นกลัวสุดขีด พฤติกรรมของเขาจะเป็นไปตามอัตโนมัติที่ไม่ต้องคิดก่อนเพื่อขจัดความวิตกกังวล ส่วนในด้านการเรียนรู้ ความวิตกกังวล จะทำให้การเรียนรู้ การทำงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง แต่งานที่เรียนรู้โดยไม่ต้องใช้ภาษา หรือไม่สลับซับซ้อน ความวิตกกังวลจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานที่ทำด้วย

4. ในด้านสมาธิและความจำ ความวิตกกังวลเล็กน้อยจะทำให้สมาธิและความจำดีขึ้น แต่ถ้ามูลความวิตกกังวลมีมาก สมาธิและความจำจะลดลง

5. เมื่อเกิดความวิตกกังวล บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาโดยอัตโนมัติที่เห็นบ่อย ๆ คือ หงุดหงิด โมโหง่าย และโกรธ เราจำแนกเป็น 4 กลุ่ม คือ

5.1 การแสดงพฤติกรรมเปิดเผย (Acting out behavior) เช่น หงุดหงิด โมโหง่าย โกรธ พุดจาชวนทะเลาะ ทำท่ากระสับกระส่ายอยู่ไม่นิ่ง

5.2 การเกิด (Somatizing) เป็นการลดความวิตกกังวลโดยการเปลี่ยนเป็นอาการทางกาย เช่น พวกผู้ป่วยที่มีอาการผิดปกติทางสรีรวิทยา เช่น โรคกระเพาะ ปวดศีรษะ จากความเครียด หอบหืด ความดันโลหิตสูง

5.3 การชะงักงัน (Freezing - to the Spot) ได้แก่ การชะงักงันอยู่ในภาวะที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล อาจมีพฤติกรรมถอยหนีจากเหตุการณ์

(Withdrawal) เก็บกดความรู้สึกไว้ภายในเป็นอาการเศร้า (.depression) มีพฤติกรรมถอยไปสู่การพัฒนากลับในวัยต้น (regression).

5.4 การนำความวิตกกังวลไปใช้ในการเรียนรู้ (Using the anxiety in the service of learning) โดยมีพฤติกรรมในรูปแบบที่พยายามเข้าใจสาเหตุของความวิตกกังวลและทำให้เกิดการเรียนรู้ในสาเหตุ และวิธีการที่จะจัดการความวิตกกังวล หาสาเหตุว่าอะไรทำให้อีกอีกไม่สบาย เรียนรู้จากประสบการณ์ เช่น เมื่อไม่ได้อ่านหนังสือ เมื่อเข้าห้องสอบจะวิตกกังวล รู้สึกอีกอีก ไม่สบายภายหลังสอบ ดังนั้นในครั้งต่อมา บุคคลนั้นไม่ยอมมีประสบการณ์เช่นนั้นอีก หาทางป้องกันโดยการอ่านหนังสือและเตรียมตัวให้พร้อม

เนื่องจากความวิตกกังวลเป็นความกลัวชนิดหนึ่ง ถ้ามีมากก็จะยับยั้งไม่ให้บุคคลประสบความสำเร็จตามจุดหมายที่ตั้งไว้ ดังเช่น แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 248) กล่าวไว้ว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนผู้ที่กลัวความล้มเหลวจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความวิตกกังวลสูง ดังนั้นความวิตกกังวลจึงมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อีกด้วย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล มีดังนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

จากผลการศึกษาของ แคทเทล (Cattell. 1961 : 263 - 264) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลไว้ว่า โดยทั่วไปความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสัมพันธ์กันทางลบ ซึ่ง คาสตานเคว และคนอื่น ๆ (Castaneda and others. 1956 : 327 - 332) ได้ศึกษาถึงผลของความวิตกกังวลที่มีต่องานทั้งง่ายและงานที่ยากสลับซับซ้อน โดยศึกษากับเด็กเกรด 5 จำนวน 37 คน และวัดความวิตก

กังวลโดยใช้แบบทดสอบ (Children Manifest Anxiety Scale) ได้เด็กที่มีความวิตกกังวลสูง 21 คน และเด็กที่มีความวิตกกังวลต่ำ 16 คน ให้เด็กทั้งสองกลุ่มนี้ทำงานทั้งประเภทที่ง่าย และประเภทที่ยากสลับซับซ้อน ผลปรากฏว่ามีปฏิริยารวม (Interaction) ระหว่างความวิตกกังวลกับความยากง่ายของงาน กล่าวคือ เด็กที่มีความวิตกกังวลสูง จะทำได้ดีกว่าเด็กที่มีความวิตกกังวลต่ำ สำหรับงานที่ง่าย แต่เมื่องานที่ยากมากขึ้น เด็กที่มีความวิตกกังวลสูงจะทำงานน้อยกว่าเด็กที่มีความวิตกกังวลต่ำ

สตีเวนสัน และอัทัม (Stevenson and Adam, 1965 : 1003) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความวิตกกังวลกับการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กหญิงเกรด 4 และเกรด 6 จำนวน 318 คน พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มีสหสัมพันธ์เป็นลบกับระดับความวิตกกังวล นั่นคือ ความวิตกกังวลเป็นผลต่อการเรียนรู้ ถ้ามีความวิตกกังวลน้อย ผลสัมฤทธิ์ (การเรียนรู้) จะสูง และถ้ามีความวิตกกังวลมาก ผลสัมฤทธิ์จะต่ำ

ส่วนในเรื่องความอยากรู้อยากเห็น เพนนี (Penney, 1965 : 697) ได้ศึกษาปฏิริยาของความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) กับความวิตกกังวล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในเกรด 4 5 และ 6 จำนวน 178 คน แบบทดสอบที่ใช้มีอยู่ 3 ชุด คือ

1. แบบทดสอบความวิตกกังวล
2. ให้นักเรียนดูสิ่งต่าง ๆ ที่อยากรู้อยากเห็น
3. แบบทดสอบให้เด็กเลือกภาพที่ตรงกับคำบอกของผู้ทดสอบ

พบว่า ความอยากรู้อยากเห็นกับความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กันในทางลบ คือ เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นมากจะมีความวิตกกังวลน้อยกว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นน้อย และพบต่อไปอีกว่า สัมพันธ์กับความวิตกกังวลไม่สัมพันธ์กัน หรือมีบางแกนอย่างมาก

นอกจากนี้ แคนเนดี้ (Kenedy. 1971 : 604) ได้อ้างถึงผลการวิจัยของ สตีเวนสัน และออโดม (Stevenson and Ordorn) ที่ได้ศึกษาความวิตกกังวลและการเรียนรู้โดยใช้วิธีการวัดความวิตกกังวลของ ซาราลัน (Test Anxiety Scale for Children) ผลปรากฏว่า เด็กที่มีความวิตกกังวลสูงนั้น ความสามารถจะค่อยลดลง เมื่อสิ่งที่เรียนค่อย ๆ ยากขึ้น สลับซับซ้อนขึ้น มีลักษณะเป็นนามธรรมและต้องใช้ความคิดมากขึ้น

ชานสกี (Chansky. 1958 : 330 - 340) ใช้ข้อทดสอบความวิตกกังวล ศึกษาความวิตกกังวลของนิสิตวิทยาลัย นำนิสิตกลุ่มทดลอง (Experimental group) มาทดสอบการอ่านติดต่อกัน 3 ชุด คือ ความคล่องในการอ่าน การอ่านเก็บความเข้าใจ และสิ่งที่ต้องจำในการอ่าน โดยทำให้สถานการณ์ในการสอบตึงเครียด ส่วนกลุ่มควบคุม (Control group) นำมาทดสอบในสถานการณ์ปกติ พบว่า ยังมีความวิตกกังวลมากก็จะยิ่งทำคะแนนลดลงทั้ง 3 ชุด จึงสรุปว่า ผลของความวิตกกังวลที่วัดโดยแบบทดสอบความวิตกกังวล กับผลของความวิตกกังวลในสถานการณ์การสอบที่ตึงเครียดจะมีผลต่อการอ่านต่างกัน

ในกานลักษณะผู้นำ ชินฮา และปราโมท (Sinha and Pramod. 1966 : 920) แห่งมหาวิทยาลัยอัลละฮะบัด (University of Allahabad) ประเทศอินเดีย ได้ศึกษานักเรียนในกลุ่มที่เป็นผู้นำ 50 คน เกี่ยวกับบุคลิกภาพบางประการที่มีลักษณะความเป็นผู้นำ โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพชุดหนึ่ง (A group of Personality Tests) ปรากฏผลว่า ความวิตกกังวลและความต้องการเกิน (Dominance need) มีความสัมพันธ์กับลักษณะความเป็นผู้นำในทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แมน (Mann. 1969 : 152 - 174) ได้สรุปผลการวิจัยของเขาว่า ลักษณะความเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับลักษณะแสดงตัว และความสามารถในการปรับตัว และพบอีกว่า บุคคลที่มีความสามารถในการปรับตัวจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความสามารถในการสังคม และไม่มีความวิตกกังวล

งานวิจัยในประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทย พ.ศ. 2515 วรณี รักธรรม (วรณี รักธรรม 2515 : 58 - 59) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดสงขลา และพัทลุง จำนวน 240 คน

ผลการศึกษาปรากฏว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกรับผิดชอบ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการผลสัมฤทธิ์ และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการผลสัมฤทธิ์กับความรู้สึกรับผิดชอบ

นอกจากนี้ จารัส บุญนันทน์ (จารัส บุญนันทน์ 2515 : 50) ได้ศึกษา มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและขัดกับสังคม โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 210 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนชายที่ประพฤติขัดกับสังคม มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชายที่ประพฤติคล้อยตามสังคมนักเรียนหญิง

ส่วน อ่ำพล โอ่งเคลือบ (อ่ำพล โอ่งเคลือบ 2515 : 185) นั้นได้ศึกษาเรื่องความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการของบุคลิกภาพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน พบว่า ความวิตกกังวล มีความสัมพันธ์อย่างสูงยิ่งเชิงเส้นตรง ในทางลบ กับความสามารถในการอ่าน และมโนภาพเกี่ยวกับตน แต่ไม่สัมพันธ์เชิงเส้นตรง และเส้นโค้ง กับลักษณะความเป็นผู้นำ เด็กมีลักษณะเก็บตัว มีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กที่มีลักษณะแสดงตัว และเด็กหญิงที่มีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย ต่อมา พ.ศ. 2516 ชูชีพ อ่อนโคกสูง (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2516 : 89) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรม แหล่งพลเมืองคิโนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน เด็กที่มีบุคลิกครองรับ

ราชการ ค้าขาย และอาชีพอื่น ๆ มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน ในค่านบุคลิกภาพพบว่า บุคลิกภาพแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในเชิงเส้นตรง แต่เป็นไปในทางกลับกัน ($r = -0.1950, p < .01$) ซึ่งหมายถึงเด็กที่ไคคะแนนบุคลิกภาพแสดงตัวสูงจะมีความวิตกกังวลต่ำ และคนที่ไคคะแนนบุคลิกภาพแสดงตัวต่ำ จะมีความวิตกกังวลสูง ในปี พ.ศ. 2521 สมัญญา เสียงไส (สมัญญา เสียงไส 2521 : 58) ได้ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวล และวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับด้านอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสังคม และอันดับสุดท้าย คือ ความวิตกกังวลในเรื่องส่วนตัว ส่วนการใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียน พบว่า มีความถี่ที่จะใช้แบบใช้เหตุผลมากที่สุด รองลงมาคือ วิธีแบบถอยหนี และเลือกใช้วิธีแบบก้าวร้าวเป็นอันดับสุดท้าย นอกจากนี้พบว่า การมีความวิตกกังวลกับการเลือกใช้วิธีลดความวิตกกังวลแบบก้าวร้าว มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การมีความวิตกกังวลกับการใช้วิธีแบบถอยหนีในการลดความวิตกกังวล มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการมีความวิตกกังวลกับการเลือกใช้วิธีลดความวิตกกังวล แบบใช้เหตุผล ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)

เมอร์เรย์ (Murray. 1964 : 19) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้สำเร็จ

ส่วน แอทคินสัน (Atkinson. 1964 : 240 - 241) ได้อธิบายว่าเป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่า การกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่นโดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจ เมื่อกระทำจนสำเร็จ หรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้

แต่ ลินคิงเกรน (Lingren. 1967 : 31 - 34) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปความต้องการความสำเร็จ (Need for Nohievement) หรือเขียนย่อ ๆ ว่า เป็น n - Ach คือ เป็นความต้องการที่เปรียบได้กับความต้องการสูงสุดของ มาสโลว์ (Maslow) เรียกว่า Self - actualization ซึ่งเป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเอง ทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่น ๆ

ซูซีฟ อ่อนโคตสูง (ซูซีฟ อ่อนโคตสูง 2522 : 47) ได้ให้ความหมายว่า เป็นความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ และเกิดความเชี่ยวชาญในงานที่ยากซับซ้อน เมื่อเผชิญกับอุปสรรคก็ไม่ท้อถอย จะมีแต่ความวิริยะอุตสาหะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหมดให้หมดสิ้นไป ต้องการอิสระในการแสดงออกทั้งในสิ่งที่ป็นรูปธรรมและแนวความคิด มีความรู้สึกที่ต่อการชัยชนะในการแข่งขัน หรือความดีเด่นกว่าบุคคลอื่น เพื่อให้เท่าเทียมกับมาตรฐานอันสูงสุดที่ตัวเองตั้งไว้

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความกระตือรือร้น หรือสิ่งเร้าที่จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการทำงาน ความต้องการวิชาการโดยที่ตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ ตรงกับความสนใจเดิมอันเป็นผลให้เกิดความก้าวหน้าทางอาชีพการงาน ทำให้เกิดความรู้สึกอิสระเสรี และปราศจากความวิตกกังวล

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

แมคเคลลแลนด์ (McClelland. 1969 : 104) ได้กำหนดลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

1. มุ่งที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. มุ่งจะเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับกำลังความสามารถของเขา

3. คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจจริง และทำงานจริงของตน ไม่ใช่เกิดจากโอกาส และไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

4. จะทำอะไรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง

ส่วน ชูชีพ อ่อนโลกสูง (ชูชีพ อ่อนโลกสูง 2522 : 47) กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยาก ๆ มีความมานะพยายาม สนุกสนาน และชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ

2. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ

3. มีความทะเยอทะยาน

4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน

6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์ของตัวเอง

นอกจากนี้ มาสโลว์ (ศิรินันท์ ค่างผล อ้างอิงมาจาก Maslow. 2524 : 185 - 186) ยังได้ศึกษาลักษณะบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต คือสามารถทำสิ่งใดก็ได้ที่ตนอยากจะทำที่เขาจะทำได้ และพบว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. หุ่นเหจิตใจกับงานในหน้าที่ งานที่ได้รับมอบหมายซึ่งเป็นงานที่แปลกและเขาสนใจ สามารถควบคุมตัวเองให้ทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ง่าย เห็นด้วยกับสิ่งที่ทำ และเชื่อว่าเป็นสิ่งถูกต้อง พวกนี้ทำงานหนัก และถือว่าการทำงานบางอย่างเป็นการพักผ่อน เพราะคิดว่าการทำงานเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น และน่าชื่นชม

2. มีความสนิทสนมผูกพันทางจิตใจอย่างลึกซึ้งกับคนที่เขารักมากกว่าจะมีความสัมพันธ์แบบผิวเผิน

3. สามารถควบคุมตัวเองได้ เป็นอิสระไม่ทำตามสังคม สามารถตัดสินใจได้แม้ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วย ค่านิยมได้มาจากการพิจารณาด้วยตนเองว่าอะไรดีสำหรับเขา ไม่ใช่มาจากคนอื่นบอก

4. เป็นคนมีเหตุผล สังเกตสิ่งใดใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ความต้องการ ความกังวล ความกลัว ความหวัง และการมองโลกทั้งแง่ดีและแง่ร้าย จะมีอิทธิพลน้อยต่อการมองชีวิตไปจากความจริง

5. ต้องการมีเวลาเป็นส่วนตัว ต้องการเวลาที่มีสมาธิ

6. ยอมรับตนเอง คนอื่น และสิ่งต่าง ๆ ตามที่เป็นอยู่ ยกย่องนับถือตนเอง เพราะรู้ว่าตนมีความสามารถและสมควรได้รับการนับถือ

7. เป็นคนที่มีความคิด อารมณ์ และการกระทำที่ว่องไว มีความคิดสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น เบิกเผย กล้าและสามารถตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งอาจผิด มีความคิดหาซึ่งกับธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ แสงแดด เด็ก เสียงเพลง และบุคคลอื่น

8. มีจริยธรรมสูง มีแนวโน้มที่จะเลือกทำสิ่งที่สอดคล้องกับจริยธรรมของตน มีความสามารถที่จะแยกแยะได้ว่าสิ่งใดผิดหรือถูก ก็หรือเลว จึงตัดสินใจเลือกทำสิ่งที่ถูกต้องได้ง่าย

9. เป็นคนมีอารมณ์ขัน จะเห็นได้จากความสามารถที่จะทำเรื่องที่ทำให้คนอื่นเห็นว่าผิด และแสดงความโง่เง่าให้เป็นเรื่องขำขันได้มากกว่าจะแสดงความรังเกียจ หรือพูดตอบด้วยคำพหูพยานกาย

อย่างไรก็ตาม แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 259 - 261) กล่าวว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กล้าแข็ง จะมองหางานที่ยากขึ้นถางงานง่ายหรือปานกลาง ความสนใจของเขาจะลดลงหลังจากงานชิ้นแรกประสบความสำเร็จ ถางงานชิ้นแรกง่าย และเขาล้มเหลว ความคาดหวังประสบความสำเร็จจะลดลงมา แต่แรงจูงใจจะเพิ่มขึ้น แต่ถาความคาดหวังที่จะประสบความสำเร็จลดลงมาถึงกลาง ความล้มเหลวในครั้งต่อ ๆ ไป จะค่อย ๆ ทำให้แรงจูงใจต่ำลง และความคาดหวังจะสำเร็จก็ต่ำลง

เฮอร์แมนส์ (Hermans. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 10 ประการ คือ

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบสำเร็จถึงแม้ว่าผลจากการกระทำ
ของเขานั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป
4. ออกทนทำงานที่ยากไ้เป็นเวลานาน
5. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกชักจูงหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้
สำเร็จ

6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนให้ดี
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีที่สุดเสมอ

เลวิน (Lewin อ้างอิงมาจาก Atkinson. 1964 : 230 - 231)
ให้หลักที่ว่า คนที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำ จะพิจารณาได้จากลักษณะองค์ประกอบ
2 ประการ ควบกันคือ ความแตกต่างทางลักษณะอุปนิสัยของบุคลิภาพ (P) กับความ
แตกต่างที่เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม (E) นั่นคือ ความเข้มของแรงจูงใจไม่
สัมฤทธิ์ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม (B) ต่าง ๆ นั้น จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้ง 2
ประการข้างต้น และอาจเขียนความสัมพันธ์นั้นในรูปของสมการ ได้ดังนี้

$$B = f(P, E)$$

ส่วน ทีแวน (Teevan. 1967 : 43) กล่าวว่า บุคคลในสังคมจะมีปฏิกิริยา
ต่อแรงกดดันทางสังคมใน 3 ลักษณะ คือ คงอยู่กับที่ลักษณะหนึ่ง ต่อสู้เพื่อให้ได้รับความ
สำเร็จลักษณะหนึ่ง และต่อสู้เพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวอีกลักษณะหนึ่ง บุคคลที่แสดง
ลักษณะ "คงอยู่กับที่" จะไม่กังวลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคม จะไม่คำนึงว่า
สังคมต้องการผลสัมฤทธิ์ของเขามากเพียงใด บุคคลประเภทนี้นับว่าเป็นบุคคลที่มีแรง
จูงใจไม่สัมฤทธิ์ต่ำ ส่วนบุคคลที่แสดงลักษณะต่อสู้เพื่อความสำเร็จถือว่าเป็นบุคคลที่มี

แรงจูงใจทางบวก (An approach motive) หรือมีความหวังในความสำเร็จ (Hope of success) นับว่าเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยนัย และบุคคลที่แสดงลักษณะต่อสู้เพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว เป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจทางลบ (An avoidance motive) หรือมีความกลัว ความล้มเหลว (Fear of failure) จึงเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อหลบหลีกความล้มเหลว

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแอตคินสัน

แอตคินสัน (Atkinson, 1964 : 264) ได้ศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เขาเชื่อว่าสิ่งกระตุ้นหรือแรงกดดันที่ทำให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ (T_a) นั้น ขึ้นอยู่กับผลบวกขององค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (T_s) ซึ่งได้แก่ ผลคูณของ :-

1.1 แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ (M_s)

1.2 ความเข้มของความมุ่งหวัง หรือโอกาส (Probability) ที่จะประสบผลสำเร็จ (P_s)

1.3 ค่าของสิ่งล่อใจ (Incentive Value) ที่เป็นเป้าหมายของความสำเร็จในกิจกรรมนั้น (I_s)

2. สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ($T - f$) ซึ่งขึ้นอยู่กับผลคูณของ

2.1 แรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (M_{af})

2.2 โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว (P_f เท่ากับ $1 - P_s$)

2.3 ค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว (I_f เท่ากับ $1 - I_s$) ค่านี้ปรกติจะมีค่าเป็นลบ

3. สิ่งยั่วยุหรือองค์ประกอบจากภายนอก (Extrinsic tendency - Text) ซึ่งทำให้บุคคลเกิดความปรารถนาอยากจะทำกิจกรรมนั้น

นั่นก็คือ เราอาจสรุปทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ แอทกินสัน ในรูปสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned} T_a &= T_s + T - f + T_{ext} \\ &= (M_s \times P_s \times I_s) + (M_{af} \times P_f \times I_f) + T_{ext} \end{aligned}$$

แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 248) ได้กล่าวอีกว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนพวกที่กลัวความล้มเหลวจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความวิตกกังวลสูง นอกจากนี้ แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 241) ยังพบว่า ความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันในทางลบ ($r = -.43, p < .05$)

นอกจากนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำงานและการเรียนเป็นอย่างมาก จากการศึกษาของ รัสเซลล์ (ซูชีพ อ่อนโคสูง 2522 : 48) พบว่า ค่า r ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาเลข ภาษา และการอ่าน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเท่ากับ $+ 0.604$ ถึง $+ 0.718$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$)

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รัสเซลล์ (Russell. 1969 : 263 - 266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวในกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบ California Achievement Test วัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาเลขคณิต ภาษา และการอ่าน ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .604 - .718$) ไนท์ และแซสเซนราธ (Knight and Sassenrath. 1966 : 14 - 17) พบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอินเดียนา จำนวน 139 คน ข้อทดสอบที่ใช้วัด

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ IPIT (Iowa Picture Interpretation Test) ซึ่งเป็น
ข้อสอบแบบรูปภาพ (TAT) 24 รูปที่ เฮลด์ลันด์ (Heldlund, 1953) ได้ปรับปรุง
ไว้ ส่วนผลสัมฤทธิ์นั้นวัดโดย Achievement Pretest เขาสรุปผลจากการศึกษา
ครั้งนี้ว่าคนที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้ที่ทำงานผิดพลาดน้อยที่สุด ทำงานเรียบร้อย
ใช้เวลาน้อยที่สุด และมีความจำดีกว่าผู้ที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

แรฟฟินี (Raffini, 1970 : 1085A) ซึ่งศึกษาผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ และการจำในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี ก็สรุปผลในทำนองเดียวกันคือ
ทั้งชายและหญิงที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีความแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของ (Song, 1971 : 2571) กล่าวไว้ว่า
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นจะส่งเสริมให้บุคคลมีผลงานที่ดีขึ้นในกิจกรรมด้านเกษตรและเขาได้
สรุปจากผลงานวิจัยในกลุ่มนักเรียนเกษตรกรรม 1,460 คน ในเกาหลีใต้ว่า แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในทุกวิชาการที่เรียน

ทีทัส (Titus, 1965 : 1674 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความ
ต้องการผลสัมฤทธิ์ การพึ่งพาคนอื่น และการควบคุมตนเองของเด็กอเมริกันและเด็ก
นิโกรที่เรียนอยู่ในเกรด 5 และ 6 จำนวน 120 คน โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ตาม
สถานนะทางเศรษฐกิจและสังคม คือ เด็กอเมริกันในระดับกลางและต่ำ และเด็กนิโกร
ในระดับกลางและต่ำ พบว่า

1. เด็กอเมริกันในระดับกลางมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากก็จะมี การควบคุม
ตนเองมาก
2. มีความสัมพันธ์กันมากระหว่างความต้องการผลสัมฤทธิ์และการพึ่งพาคนอื่น
ของเด็กนิโกรในระดับกลางและต่ำ มากกว่าเด็กอเมริกันในระดับกลางและต่ำ
3. การพึ่งพาคนอื่นของเด็กนิโกรในระดับต่ำจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ
ควบคุมตนเอง
4. ในรูปของค่าเฉลี่ย (Mean) เด็กนิโกรได้รับคำแนะนำและฝึกให้มีความ
ต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่าเด็กอเมริกัน

ในเรื่องความวิตกกังวล ปี ค.ศ. 1964 แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 249) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการประสบความสำเร็จ โดยพยายามใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์มาคำนวณค่าของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้แน่นอนลงไป เขาได้ทำการทดลองโดยให้ผู้ถูกทดลองโยนห่วงหรือปาเป้า ที่มีระยะห่างจากหลักตามสมควรแล้ว แล้วผู้ถูกทดลองจะยืนห่างเท่าใด ผลจากการทดลองปรากฏว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนผู้ที่กลัวความล้มเหลวจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีความวิตกกังวลสูง

ปี ค.ศ. 1957 ราเฟลสัน (Raphelson อ้างอิงมาจาก Atkinson. 1966 : 340 - 349) ได้ศึกษาวิธีวัดและความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าความวิตกกังวล และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันในทางลบ ($r = -.43, p .05$) ต่อมา มาโซน (1960) โอคอนเนอร์ (1960) ทีเชอร์ (1961) ก็ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตในมหาวิทยาลัย ปรากฏผลเช่นเดียวกับ ราเฟลสัน

งานวิจัยในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2516 ประสาท บัณฑิตวงศ์ (ประสาท บัณฑิตวงศ์ 2516 : 80) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในภาคที่ 6 มีค่าเท่ากับ -0.405 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) ดังนั้น ถ้าเราต้องการให้เด็กของเรามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางด้านการงานในอนาคต เราจึงน่าจะปลูกฝัง หรืออบรมให้เด็กของเรามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ๆ ไว้เสียแต่ในวัยต้น ๆ ของชีวิต เพราะจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แสดงว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มักประสบผลสำเร็จในทางการงานและในทางการเรียนด้วย

เมื่อใช้ชั้นเรียนเป็นตัวแปร ประไพพิศ ศรีกระกูล (ประไพพิศ ศรีกระกูล 2516 : 139) พบว่า ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนครูชั้น ป.ศ.สูง ปีที่ 2 แต่ในกรุงเทพฯ ผลจะกลับกัน สำหรับ นุหงา วชิรศักดิ์มงคล (นุหงา วชิรศักดิ์มงคล 2516 : 76) และภักดิ์ ปวีวรรณ (ภักดิ์ ปวีวรรณ 2516 : 102) พบว่า นักเรียนครูชั้น ป.ศ.สูง ปีที่ 2 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ ญุฑริ ศรีสุทธิสะอาด (ญุฑริ ศรีสุทธิสะอาด 2516 : 83) พบว่า นักเรียนทั้ง 2 ระดับชั้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนายทหาร

ในเรื่องคุณลักษณะทหาร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2520 : 67 - 91) ได้รวบรวมไว้เพื่อใช้ในการแนะแนวอาชีพ ดังนี้

ทหารบก จะต้องมีร่างกาย ขนาดของร่างกาย อวัยวะ ตลอดจนคุณลักษณะ ท่าทางที่เหมาะสม บึกบึน มีจิตใจรักชีวิตทหาร ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกลาโหมออกตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร และต้องผ่านการตรวจร่างกายของแพทย์ทหาร มีความประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความเข้มแข็ง กล้าหาญ ซื่อสัตย์สุจริต รักความยุติธรรม มีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ ใฝ่ตน รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีลักษณะความเป็นผู้นำ ท่าทางสง่าผ่าเผย สมเป็นทหาร มีความรู้สึกรับผิดชอบ จิตใจปรกติ ไม่หุนหันพลันแล่น ไม่อาฆาตพยาบาท มีความถนัดทางวิชาการส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือดีกว่า และมีความรู้เพียงพอทาง กานวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ สามารถปรับปรุงตนเองให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมทางทหารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความลำบากตรากตรำในการฝึกวิชาทหาร และความสามารถทนต่อความกดดันทางจิตใจ มีความสามารถในการกีฬาประเภท ออกกำลังกายพอสมควร ไม่มีข้อบกพร่องทางกายที่เป็นอุปสรรคในการฝึกวิชาทหาร

ทหารเรือ สุขภาพสำคัญที่สุด แข็งแรง สมบูรณ์ ใฝ่สัจส่วน มีอวัยวะดี ไม่เป็น โรคที่ขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะโรคตา วิชาการเนนด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

ภาษาอังกฤษ และพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิชาชีพตามพรรค เหล่า ตาม
 ความสามารถ ความสนใจอาจเลือกได้ตามพรรค เหล่าของทหารเรือและตามความ
 สามารถ บุคลิกภาพเข้มแข็ง อดทนต่อความยากลำบากทั้งร่างกายและจิตใจ มีความเป็น
 น้ำหนึ่งใจเดียวกัน รักศักดิ์ศรีของตนเป็นอย่างยิ่ง คุณลักษณะดังกล่าวนี้มีความสำคัญและ
 จำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่ในทะเล ซึ่งต้องการความทรหดอดทน ความเด็ดเดี่ยว
 การตัดสินใจอย่างถูกต้องโดยฉับพลันในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นอกจากนี้ควรเป็นผู้มี
 ความเชื่อมั่นในตนเอง มีสติปัญญามั่นคง เปี่ยมเมตตา ยุติธรรม และมีความนับถือในบุคคลที่
 ควรเคารพ เคารพนับถือ เพราะโดยพื้นฐานของการปฏิบัติหน้าที่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัย
 ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ

ทหารอากาศ ต้องมีความจำแนกที่จะเลือกอาชีพนี้ด้วยตนเอง มิใช่ทำตามความ
 ประสงค์ของบิดามารดาหรือทำตามเพื่อนฝูง ข้อนี้มีความสำคัญมาก เพราะมีผลกระทบ
 กระเทือนจิตใจและนิสัยใจคอภายหลัง มีความประพฤติอยู่ในระเบียบวินัยดี มีความ
 กล้าหาญเข้มแข็ง บึกบึน ซื่อสัตย์สุจริต รักความยุติธรรม มีความกระตือรือร้นในการ
 ศึกษาหาความรู้ใส่ตน รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีลักษณะความเป็นผู้นำ ส่ง
 ญาเผยแพร่งานเป็นทหาร มีความรู้ลึกซึ้งรอบคอบ จิตใจปรกติ ไม่หุนหันพลันแล่น ไม่อาฆาต
 พยาบาท ความถนัดทางคำนวณวิชาการส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือดีกว่า และควรมี
 ความรู้เพียงพอทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ สามารถปรับปรุง
 ตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความลำบากตรากตรำในการฝึก
 วิชาทหาร มีสุขภาพดี สำหรับผู้ที่ต้องการเป็นนักบินต้องผ่านการตรวจสุขภาพสำหรับ
 นักบิน

ปิยะ สุวรรณพิมพ์ (ปิยะ สุวรรณพิมพ์ 2516 : 41) อดีตผู้อำนวยการ
 โรงเรียนเตรียมทหารคนแรก เห็นว่า ความเป็นผู้นำนั้นไม่สามารถจะสร้างขึ้นม
 วยการศึกษาหรือฝึกฝนกันอย่างเร่งรีบ หรือในระยะเวลาอันสั้น ปัจจัยพื้นฐานของ
 การฝึกการเป็นผู้นำ จะต้องทำกันจนเป็นนิสัย สันดาน และจะต้องมีการนำเอาหลักการ

ความเป็นผู้นำมาใช้เป็นระยะเวลาอันยาวนาน และอย่างอัตโนมัติ โรงเรียนเตรียมทหาร (โรงเรียนเตรียมทหาร 2510 : 2 - 5) ได้วางหลักการขั้นพื้นฐานของความเป็นผู้นำดังนี้ คือ

1. รูหน้าที่อย่างกว้างขวาง
2. สำนวญตนเองและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
3. ทำความคุ้นเคย รู้จัก และดูแลสวัสดิภาพของผู้อยู่บังคับบัญชา
4. ให้อยู่ใต้อยู่บังคับบัญชาใคร่เรื่องราวอยู่เสมอ
5. เป็นตัวอย่างที่ดี
6. ต้องมั่นใจว่างานที่ส่งไปนั้นเป็นที่เข้าใจอย่างแท้จริง ทั้งต้องควบคุมให้

บรรลุสมความมุ่งหมาย

7. ปฏิบัติงานอย่างเป็นทีม
8. การตกลงใจถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส
9. มีความรับผิดชอบ
10. ใช้ผู้อยู่บังคับบัญชาและหน่วยรองให้เหมาะสมกับความสามารถ

จากการสำรวจนายทหารระดับผู้อยู่บังคับบัญชาที่ประสบความสำเร็จหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (อุทัย ทันทสุวรรณ 2527 : 11 - 12) พบว่า ลักษณะที่สำคัญที่ปรากฏกับนายทหารมีดังนี้ คือ

1. มีระเบียบวินัย
2. มีร่างกายแข็งแรง
3. มีน้ำเสียงเข้มแข็ง เด็ดขาด
4. มีความรับผิดชอบ
5. มีความกล้าหาญ
6. มีความสามารถในการตัดสินใจ
7. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
8. มีความอดทน

9. มีความกระตือรือร้น
10. มีความคิดริเริ่ม
11. มีความรักหมั่นเพียร
12. มีความยุติธรรม
13. มีความรอบรู้
14. มีความซื่อสัตย์
15. มีความเฉลียวฉลาด
16. มีจิตใจกว้างขวาง โอบอ้อมอารี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนายทหาร

เจือ จันทรพิชญ์ (เจือ จันทรพิชญ์ 2511 : 155 - 156) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง ทักษะคิของนักเรียนเตรียมทหารในการเลือกเหล่าทัพ โดยสรุปความ คิดเห็นค่านาทักษะคิของนักเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2510 ที่มีต่อทหารว่า ทหารบก นักเรียนประเมินค่าว่าเป็นเหล่าที่มีเกียรติยศ ศักดิ์ศรีสูงเป็นพิเศษกว่าเหล่าอื่น ๆ และ มีลักษณะเด่นในค่านที่มอบหมายในทางการเมืองของประเทศ กับมีความก้าวหน้าทางอาชีพ ทหารเรือ มีลักษณะเด่นในค่านที่มีโอกาสก้าวหน้าทางวิชาการ เช่น มีความรู้ทั่ว เป็นกัน มีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวม แต่เป็นเหล่าที่ได้รับผลประโยชน์ เกื้อหนุนน้อยกว่าเหล่าอื่น ๆ ทหารอากาศ มีลักษณะเด่นในค่านที่มีสัญลักษณ์หรือสิ่ง ประทับใจเป็นพิเศษ เช่น เครื่องแบบสวย ชอบเครื่องบิน เป็นต้น มีลักษณะความ กล้าหาญและเสี่ยงภัยสูง มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (เพราะเป็นนักบินมีรายได้เพิ่ม) ส่วนหลักประกันมีน้อยกว่าเหล่าทัพอื่น ๆ นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อนักเรียนที่สมัครเข้า เหล่าทัพต่าง ๆ ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับเพื่อนฝูงภายในโรงเรียน และมีโอกาสพบปะ นายทหาร ครูอาจารย์เป็นระยะเวลาหนึ่ง (ประมาณ 1 ปี) จะปรากฏว่านักเรียนที่ สมัครเหล่าทัพต่าง ๆ ไปแล้วมีจำนวนไม่น้อย (สูงกว่า 20 เปอร์เซ็นต์) ได้คิด

เปลี่ยนแปลงความนิยมชมชอบของตน โดยขอเปลี่ยนเหล่าที่สมัครไว้แล้ว สาเหตุที่เปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ว่า เหล่าทัพเดิมที่เลือกไปแล้วสู้เหล่าทัพใหม่ไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนยังมีความรู้เกี่ยวกับเหล่าทัพต่าง ๆ ไม่เพียงพอ เมื่อได้รับความรู้เพิ่มเติมจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ ในเรื่องการคบเพื่อน นักเรียนจะมีการคบเพื่อนโดยแยกเป็นหลายกลุ่ม นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักกันในโรงเรียนเตรียมทหาร แต่เพื่อนที่สนิทกันมาก มักจะเป็นเพื่อนที่คุ้นเคยกันมาก่อน เข้าโรงเรียนเตรียมทหาร และปัจจัยที่สำคัญที่นักเรียนนำมาใช้เป็นหลักในการคบเพื่อน ได้แก่ ความใกล้ชิด นอกจากนั้นเมื่อศึกษาถึงความนิยมชมชอบของนักเรียน โดยเทียบเคียงกันในกลุ่มเพื่อนสนิท จะเห็นได้ว่านักเรียนที่สมัครเหล่าทหารบก เป็นอันดับหนึ่ง จะมีเพื่อนสนิทสมัครเหล่าทหารบกอันดับหนึ่งด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ รองลงไปได้แก่ เหล่าตำรวจ และทหารเรือ ตามลำดับ ส่วนเหล่าทหารอากาศยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน การที่นักเรียนซึ่งสมัครเหล่าทหารบกเป็นอันดับหนึ่งมีเพื่อนสนิทที่มีความนิยมชมชอบตรงกันเป็นส่วนใหญ่นี้ อาจพิจารณาได้สองประการ คือ ประการแรก นักเรียนอาจมีแนวโน้มที่จะนำความนิยมชมชอบที่ระบุไปแล้วเป็นปัจจัยในการคบเพื่อนด้วย และประการที่สอง เนื่องจากมีนักเรียนสมัครเหล่าทหารบกอันดับหนึ่งเป็นจำนวนมาก การคบหาอาจจะมาตรงกันเข้าอย่างบังเอิญก็ได้ อย่างไรก็ตาม ยังไม่ปรากฏว่านักเรียนที่สมัครเหล่าทัพต่าง ๆ เป็นอันดับหนึ่งทุกเหล่าทัพมุ่งมองหาสัญลักษณ์ของตน โดยการแยกพวกหรือแตกความสามัคคีแต่อย่างใด

พริษฐ์ เลอศิลป์ (พริษฐ์ เลอศิลป์ 2519 : 1 - 2) ได้วิจัยเรื่อง 'ค่านิยมของนักเรียนเตรียมทหารที่มีต่อทหารเรือ พบว่า ทหารบก เครื่องแบบสง่า ท่าทางผึ่งผาย มีระเบียบวินัย กล้าหาญ และมีเกียรติ มีชื่อเสียงทางคานกีฬา รักชาติ รักพวกพ้อง มีความสามารถในการทำงาน งานหลายรส ไม่น่าเบื่อ งานเสี่ยงอันตราย ทำงานกันอย่างจริงจัง มีบทบาทในการปกครอง มีอำนาจในการบริหาร สำคัญต่อการอยู่รอด เป็นผู้นำเลื่อมใส และประชาชนนิยม ทหารเรือเป็นสุภาพบุรุษ บริการการแพทย์ดี มีการจัดเครื่องอุปโภคบริโภคราคาถูกลง การปกครองภายในเป็นธรรม

มีโอกาสไปฝึกหรือไปราชการต่างประเทศ นิยมประชาธิปไตย หางานง่ายเมื่อออกจากราชการ เป็นอาชีพที่มั่นคง มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงน้อยมาก ทหารอากาศมีความรู้สูง สถานที่ทำงานสบาย มีบ้านให้อยู่ทั่วถึง มีบริการให้การศึกษาแก่สมาชิกในครอบครัว สนับสนุนการศึกษาหาความรู้มาก ใหญ่ทุนการศึกษามาก มีโอกาสก้าวหน้าดี หางานง่ายเมื่อออกจากราชการ กว้างขวางทางเทคโนโลยีมาก เป็นอาชีพที่มั่นคง

จุฬามาศ ใจนักรบ (จุฬามาศ ใจนักรบ 2523 : 86 - 90) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเกณฑ์ประเมินคุณภาพนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า คุณภาพของนักเรียนเตรียมทหาร รุ่นปี พ.ศ. 2527 มี 13 ด้าน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก ประกอบด้วยคุณภาพ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอุปนิสัย ด้านนิสัย และด้านอารมณ์ รวมเรียกว่า ลักษณะสมบัติแห่งภาวะผู้นำ มีลักษณะคุณภาพที่สำคัญ 10 อันดับแรก ตามลำดับดังนี้ มีความซื่อสัตย์ ยอมรับความสามารถของบุคคลอื่น มีอุทิศตนที่จะเสียสละและอุทิศตนเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีระเบียบวินัยอยู่ในแบบแผนประเพณี และแบบธรรมเนียมที่ดีของทหาร และตำรวจ มีสุขภาพจิตดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความตรงต่อเวลา สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ เคารพสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น และมีอารมณ์หนักแน่นมั่นคง กลุ่มที่สองประกอบด้วย คุณภาพ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาทหาร ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านภาษาอังกฤษ ด้านภาษาไทย ด้านสังคมศาสตร์ ด้านพลานามัย และด้านศิลปศาสตร์ ซึ่งรวมเรียกว่า ลักษณะสมบัติแห่งความรู้ ความสามารถทางวิชาการ มีลักษณะคุณภาพที่สำคัญ 10 อันดับแรก ตามลำดับดังนี้ มีความสามารถในการฝึกท่าแถวซิก ว้ายน่าเป็น มีความสามารถในการฝึกท่าบุคคลมือเปล่า มีความรู้ในวิชาหลักภาษาไทยและมีความสามารถในการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด มีความรู้ในเรื่องสมบัติผู้ดี ระเบียบวินัยและข้อบังคับของโรงเรียนเตรียมทหาร การต่อสู้ป้องกันตัว ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และมีความสามารถในการฝึกกายบริหารเป็นหมู่คณะ

คิดเห็นของผู้อื่น มีความยุติธรรม มีไหวพริบ การตัดสินใจ การตกลงใจอย่างรวดเร็ว
 แน่นอนมั่นคง และเด็ดขาด ต้องเป็นผู้มองโลกในแง่ดีและไม่ประมาท มีความสามารถ
 ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความแนบเนียนในการปฏิบัติต่อผู้อื่น
 หรือผู้ใหญ่ที่เหนือกว่า มีศรัทธา กระตือรือร้นหรือความใส่ใจจริงในงาน มีความ
 เชื่อถือและไว้วางใจได้ในการทำงานและหน้าที่ มีลักษณะนิสัยให้ความร่วมมือในการ
 ทำงานเป็นหมู่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีศีลธรรมอันดีงาม มีความซื่อสัตย์และจงรักภักดี
 ต่อผู้บังคับบัญชาท่อนาย และทอชาติ ไม่เห็นแก่ตัวหรือเอาตัวเปรียบบุคคลอื่นเพื่อ
 ความสุขส่วนตัว

ประกอบ กรรมสุต และทวิวัณน ปิตยานน (ประกอบ กรรมสุต และ
 ทวิวัณน ปิตยานน 2525 : 44 - 56) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง คุณลักษณะที่
 ต้องการของทหารและการสร้างเครื่องมือวัด โดยใช้ตัวอย่างทั้งนายทหาร และ
 นายตำรวจอาชีพ จำนวน 320 คน ตามสัดส่วนโดยประมาณจากจำนวนผู้ที่สำเร็จ
 การศึกษาตามหลักสูตรของโรงเรียนเตรียมทหาร ระหว่าง พ.ศ. 2503 ถึง 2517
 ผลการวิจัยค้นพบว่าคุณลักษณะความเป็นผู้นำ ได้พบรายละเอียดของคุณลักษณะที่ต้องการของ
 ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ เรียงตามลำดับความต้องการจากมากไปน้อย ดังนี้

ทหารบก มี 24 คุณลักษณะ คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความยุติธรรม มี
 ความจงรักภักดีต่อผู้บังคับบัญชา ทอหน่วยและทอชาติ มีความอดทนทั้งกายและใจ มี
 ความเชื่อและไว้วางใจได้ในการทำงานในหน้าที่ การมีไหวพริบ มีการตัดสินใจ การ
 ตกลงใจอย่างรวดเร็ว แน่นอน มั่นคง และเด็ดขาด มีความสามารถใช้ความคิดได้อย่าง
 ว่องไวและคืบตัวอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความคิดอย่างสมเหตุสมผล
 มีความศรัทธาและกระตือรือร้นหรือความใส่ใจจริงในงาน การมีกุลยพินิจ หรือ
 การวินิจัยดี มีความสามารถควบคุมตนเองได้ การไม่เห็นแก่ตัว หรือเอาตัวเปรียบ
 บุคคลอื่นเพื่อความสุขส่วนตัว การมีลักษณะนิสัยให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นหมู่
 การมีศีลธรรมอันดีงาม มีการมองเห็นการณ์ไกล การมีจิตใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็น

ของผู้อื่น มีความกล้าหาญ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีพลังอำนาจในตัวที่จะโน้มน้าวจิตใจหรือบังคับให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มีความเมตตา เสียสละ มุ่งบำเพ็ญตนเพื่อความสุขส่วนรวม มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความแนบเนียน (Tact) ในการปฏิบัติต่อผู้น้อย หรือผู้ใหญ่ที่เหนือกว่า

ทหารเรือ มี 9 คุณลักษณะ คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความจงรักภักดีต่อผู้บังคับบัญชา ทอหน่วย และต่อชาติ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความยุติธรรม มีความเชื่อถือและไว้วางใจได้ในการทำงานในหน้าที่ มีความอดทนทั้งกายและใจ มีไหวพริบ มีการตัดสินใจ การตกลงใจอย่างรวดเร็ว แน่นอน มั่นคง และเด็ดขาด มีความคิดอย่างสมเหตุสมผล การมีกลยุทธ์ หรือมีการวินิจฉัยดี

ทหารอากาศ มี 19 คุณลักษณะ คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทนทั้งทางกายและใจ มีความจงรักภักดีต่อผู้บังคับบัญชา ทอหน่วย และต่อชาติ มีความยุติธรรม มีไหวพริบ มีการตัดสินใจ การตกลงใจอย่างรวดเร็ว แน่นอน มั่นคง และเด็ดขาด มีความเชื่อถือและไว้วางใจได้ในการทำงานในหน้าที่ มีลักษณะนิสัยให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นหมู่ มีการไม่เห็นแก่ตัว หรือเอารัดเอาเปรียบบุคคลอื่นเพื่อความสุขส่วนตัว มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าหาญ มีความคิดอย่างสมเหตุสมผล มีจิตใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีศรัทธา และกระตือรือร้น หรือมีความใส่ใจจริงในการทำงาน มีกลยุทธ์หรือมีการวินิจฉัยดี มีศีลธรรมอันดีงาม มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มองโลกในแง่ดีและไม่ประมาท มีความแนบเนียน (Tact) ในการปฏิบัติต่อผู้น้อยหรือผู้ใหญ่ที่เหนือกว่า

ถัจฉรา ธนัทธิตถกรรม (ถัจฉรา ธนัทธิตถกรรม 2527 : 57 - 66)
ได้วิจัยเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนทหารตำรวจ เพื่อสำรวจการรับรู้เกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรืออากาศ และนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 327 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทหารตำรวจทั้งสี่เหล่า มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานทั้ง 5 ประการ ถ้ามีโอกาสที่จะได้กระทำ และมีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานเมื่อแรกเข้าศึกษา เช่นเดียวกับตอนที่ใกล้จบการศึกษา

อุทัย หันตสุวรรณ (อุทัย หันตสุวรรณ 2527 : 64 - 65) ได้วิจัย เรื่อง การสำรวจลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนรวมเหล่า ปีการศึกษา 2526 จำนวน 557 คน นักเรียนเหล่าและนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 978 คน และ นายทหาร นายตำรวจระดับชั้นสัญญาบัตร จำนวน 1,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนรวมเหล่าในแต่ละเหล่า ของแต่ละคุณลักษณะมีค่าใกล้เคียงกันมาก และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับนักเรียนเหล่า นักเรียนนายร้อยตำรวจ และค่าปรกติวิสัยของแต่ละคุณลักษณะในเหล่าเดียวกัน ก็ไม่แตกต่างกัน นอกจากคุณลักษณะ ความซื่อสัตย์สุจริตของตำรวจเท่านั้น นอกจากนี้ลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนเหล่า นักเรียนนายร้อยตำรวจ และค่าปรกติวิสัยของแต่ละคุณลักษณะ มีค่ามากกว่านักเรียนรวมเหล่าที่เป็นเหล่าเดียวกัน แต่กลับมีแนวโน้มที่มีค่าต่ำกว่าในหลายคุณลักษณะ

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัย แสดงว่า แรงจูงใจไม่สัมพันธ์ขึ้นอยู่กับ ชั้นเรียน ระดับการศึกษา ถิ่นที่อยู่ และความวิตกกังวล ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความวิตกกังวลและแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร และมีผลต่อกันอย่างไร ทั้งนี้ผู้เขียนได้ยึดเอาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการ ตั้งสมมติฐาน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากการรวบรวมและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัย ได้พื้นฐานในการตั้งสมมติฐานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ความวิตกกังวลและแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ของนักเรียนนายทหารที่เรียน อยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปกติ

2. ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพแตกต่างกัน
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพแตกต่างกัน
4. นักเรียนนายทหารในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ของแต่ละเหล่าทัพมี

ความวิตกกังวลแตกต่างกัน

5. นักเรียนนายทหารในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ของแต่ละเหล่าทัพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพเป็นไปในเชิงลบ

ทั้งหมดนี้ทดสอบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 รวม 540 คน โรงเรียนละ 180 คน ชั้นละ 90 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling)

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับชั้นและโรงเรียนทหาร

ระดับชั้นเรียน โรงเรียน	ปีที่ 2	ปีที่ 5	รวม
นายร้อยพระจุลจอมเกล้า	90	90	180
นายเรือ	90	90	180
นายเรืออากาศ	90	90	180
รวม	270	270	540

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบความวิตกกังวล
2. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. แบบทดสอบวัดความวิตกกังวล ผู้วิจัยใช้ Symptoms Check Lists

(SCL - 90) ของ Leonard R. Derogatis, Ph.D. Ronald S., Lipman Ph.D.

และ Lino Covi, M.D. ซึ่ง ละเอียล ชูประบูร (ละเอียล ชูประบูร 2521 : 10)

หัวหน้านักจิตวิทยา โรงพยาบาลสมเด็จพระยาไศหาเกณท์ปกติกกับคนไทยไว้แล้ว

และได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตรงตามความหมายของภาษาเดิมโดย

สวนา พรพัฒน์กุล ข้อสอบทั้งหมดมี 90 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที ลักษณะของ

แบบทดสอบประกอบด้วยกลุ่มอาการต่าง ๆ 9 ประเภท คือ

1.1 Somatization dimension นี้ ประกอบด้วย ข้อคำถามต่าง ๆ ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาหรือความทุกข์เนื่องจากการรับรู้เกี่ยวกับการทำงานที่ผิดปกติของร่างกายเกี่ยวกับระบบประสาทที่ทำงานโดยอิสระอยู่นอกการควบคุมของจิตใจ เช่น ปวดศีรษะ ปวดกระเพาะอาหาร หืดหอบ ระบบหายใจ

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 4 เป็นลมหรือวิงเวียน

ข้อ 42 ปวดกล้ามเนื้อ

1.2 Obsessive - compulsive ข้อคำถามต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นอาการทางพฤติกรรมทั้งทางด้านความคิด การกระทำต่าง ๆ ซึ่งรบกวน และเป็นอาการที่ถูกทดสอบไม่ต้องการให้เกิดขึ้น แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้ผู้ถูกทดสอบสูญเสียความสามารถในด้านสติปัญญาไปด้วย

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 38 ต้องทำงานซ้ำ ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าถูกต้อง

ข้อ 45 ตรวจตราสิ่งที่ทำไปแล้วซ้ำแล้วซ้ำอีก

1.3 Interpersonal sensitivity ข้อคำถามต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกบกพร่อง หรือมีความรู้สึกที่ว่าตัวเองมีปมค้อย ชอบเปรียบเทียบคนอื่น มีความอึดอัดไม่สบายใจ เมื่อมีปฏิริยาโต้ตอบในสังคมกับบุคคลอื่น มีความรู้สึกหมกมุ่นอยู่กับความคิดของตัวเองอย่างรุนแรง การคาดหวังว่าจะได้รับปฏิริยาโต้ตอบในทางลบในการติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ ก็เป็นที่มาของความทุกข์ อาการเหล่านี้เป็นกับบุคคลที่มีคุณลักษณะ Interpersonal sensitivity สูง

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 6 ความรู้สึกว่าคุณวิพากษ์วิจารณ์จากคนอื่น

ข้อ 34 รู้สึกสะเพีอนใจง่าย

1.4 Depression dimension ข้อคำถามต่าง ๆ นี้ สะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มอาการของซึมเศร้า (depression) เช่น อารมณ์เศร้า หดความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีแรงจูงใจ และสูญเสียพลังกำลัง ความรู้สึกสิ้นหวังต่อแท้ ความคิดฆ่าตัวตาย อาการเหล่านี้มีผลถึงการสูญเสียทางสติปัญญาด้วย

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 54 รู้สึกสิ้นหวังเกี่ยวกับอนาคต

ข้อ 79 รู้สึกตัวเองไม่มีค่า

1.5 Anxiety dimension ข้อคำถามต่าง ๆ ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงอาการหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สังเกตเห็นในทางคลินิก (clinical) เช่น ความกระวนกระวาย นิ่งไม่ติด กลัว ประหม่า ตึงเครียด รวมทั้งความวิตกกังวลไม่สมเหตุสมผล และหาเหตุที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลจากภาวะแวดล้อมไม่ได้ (free floating anxiety), organic attacks, ความรู้สึกแตกแยก (feelings of dissociation) และรวมถึงอาการทางกายรวมอยู่ด้วย เช่น สั่น

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 23 กลัวโดยไม่มีเหตุผล

ข้อ 39 หัวใจเต้นแรงและเร็ว

1.6 Hostility dimension ข้อคำถามต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงความคิด อารมณ์ หรือการกระทำเป็นลักษณะของความรู้สึกโกรธแค้น ขุนเคือง รวมทั้งความรู้สึกก้าวร้าว ทำลาย ความรู้สึกโต้แย้ง และควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 24 มีอารมณ์พลุ่งที่ระงับไม่ได้

ข้อ 81 อยากตะโกนหรือขว้างปาข้าวของ

1.7 Phobic anxiety คำถามต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ใน Dimension ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มอาการ ซึ่งสังเกตเห็นได้ชัดในเงื่อนไขต่าง ๆ ในภาวะของความวิตกกังวลต่อความกลัวที่เกิดขึ้น เช่น ความกลัวเฉพาะที่มีต่อคน สถานที่ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่มีเหตุผลและเกินความเป็นจริง ทำให้ต้องหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 13 กลัวที่โล่งแจ้งหรือถนน

ข้อ 25 รู้สึกกลัวเมื่อออกนอกบ้านคนเดียว

1.8 Paranoid ideation dimension ข้อคำถามต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นถึงคุณสมบัติต่าง ๆ ของความคิดหวาดระแวง. เช่น การโทษคนอื่น (Projection) ความไม่เป็นมิตร (Hostility) ความระแวงสงสัย (Suspiciousness) เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง (Centrality) ความหลงผิด (Delusion) การสูญเสียการควบคุมตัวเอง (Loss of autonomy) และความคิดมักใหญ่ใฝ่สูงว่าตัวเองใหญ่โตกว่า (Grandiosity)

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 18 รู้สึกไม่ไว้วางใจผู้อื่น

ข้อ 68 รู้สึกว่าคนอื่นไม่เห็นด้วย และไม่ร่วมมือกับท่าน

1.9 Psychoticism กลุ่มอาการที่รวมอยู่ใน Dimension นี้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคจิต (Psychotic behavior) ซึ่งมีตั้งแต่อาการที่ยังไม่แสดงชัดเจนถึงอาการที่แสดงออกอย่างชัดเจน เช่น อาการถดถอย แยกตัวเอง หนีสังคมจนถึงลักษณะความผิดปกติของโรคจิตเภท (Schizophrenia) อาการหูแว่ว ได้ยินวิญญูกระจายเสียงก็คิดว่าเป็นเรื่องของตนเอง อย่างที่เรียกว่า หลงผิดเชื่อว่าความคิดของตนถูกส่งกระจายเสียงไปทั่ว (Thought broadcasting) การถูกควบคุมจากความคิดภายนอก

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ 85 มีความคิดว่าท่านควรได้รับโทษจากบาปที่ท่านก่อ

ข้อ 88 ไม่เคยรู้สึกสนิทสนมกับผู้อื่น

การตรวจให้คะแนน คำตอบมี 5 อันคล้ายกัน คือ

ไม่เคย	= 0	หมายถึง	ผู้ตอบไม่มีความทุกข์
เล็กน้อย	= 1	หมายถึง	ผู้ตอบมีความทุกข์จำนวนน้อย ไม่สม่ำเสมอ
ปานกลาง	= 2	หมายถึง	ผู้ตอบมีความทุกข์สม่ำเสมอและจำนวนพอประมาณ ไม่รุนแรงนัก
ค่อนข้างมาก	= 3	หมายถึง	ผู้ตอบมีความทุกข์สม่ำเสมอและจำนวนพอประมาณ ไปจนถึงมาก
มากที่สุด	= 4	หมายถึง	ผู้ตอบมีความทุกข์สม่ำเสมอ ถึง รุนแรง มีอาการมาก

ให้ผู้ตอบประเมินค่าเอง ตามอาการในข้อสอบที่เกิดขึ้นภายในสัปดาห์ที่ผ่านมา จนถึงวันนี้ (วันที่ทำข้อสอบ) โดยประเมินค่า ตามอันดับความรุนแรงของอาการ

2. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

วิธีสร้างและลักษณะของเครื่องมือ

แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสัมภาษณ์ครูอาจารย์ในโรงเรียนทหาร ถึงความรู้สึกที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนทหารที่สอนรวมทั้งจากการสัมภาษณ์นักเรียนทหาร

2. ศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จาก เฮิร์แมนส์ (Hermans. 1970) เพื่อสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมทฤษฎี

3. วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจากทฤษฎีและเอกสารดังกล่าวเพื่อหาลักษณะเฉพาะ

4. เขียนนิยามพฤติกรรมของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ได้จากข้อ 1 และ 3 ทั้งนี้ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง แบ่งออกได้ดังนี้

4.1 มีความต้องการทางความรู้คือการแสวงหาความรู้จากแหล่งวิชาการต่าง ๆ ด้วยความรู้สึก ซึ่งแสดงออกโดยพฤติกรรมต่อไปนี้

4.1.1 สนุกกับบทเรียน

4.1.2 สนใจในกิจกรรมการเรียน

4.1.3 มีความมานะพยายามในการเรียนรู้

4.1.4 สอบให้ได้อันดับดีขึ้นทุกครั้ง

4.1.5 ชอบอ่านหนังสือที่เป็นความรู้

4.2 มีความกระตือรือร้นในการทำงานคือการตั้งใจทำงาน อดทนต่อความล้มเหลว ใฝ่หา พฤติกรรมต่อไปนี้

4.2.1 พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีที่สุด

4.2.2 รู้จักแก้ปัญหา

- 4.2.3 ส่งงานตามกำหนดเวลา
- 4.2.4 ประารถนาที่จะทำงานยาก ๆ ให้สำเร็จ
- 4.2.5 ทำงานหนักเพื่อให้งานสำเร็จ
- 4.2.6 เอาอย่างเพื่อนที่มานะทำงานยาก ๆ
- 4.2.7 ชอบเลือกงานสลั้บซับซ้อน
- 4.2.8 ออทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 4.2.9 ชอบทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดริเริ่มของตนเอง

4.3 ต้องการความเจริญก้าวหน้าในการทำงานคือ การทำงานให้สำเร็จ
สมดังเป้าหมายที่วางไว้ ไ้แก่พฤติกรรมต่อไปนี้

- 4.3.1 เป็นผู้นำกลุ่ม
- 4.3.2 พยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป
- 4.3.3 ไล่เลื่อนตำแหน่งการงาน
- 4.3.4 ภูมิใจในผลงาน
- 4.3.5 ใ้รับการยอมรับจากผู้อื่นร่วมงานและเพื่อน
- 4.3.6 คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
- 4.3.7 มีความคิดริเริ่มและนิยมการต่อสู้กับงาน
- 4.3.8 มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น

4.4 งานที่มความสนใจตรงกับตนเองคือ งานที่บุคคลนั้นสนใจและชอบมาก
โดยไม่เลือกงานนั้นยากและสลั้บซับซ้อน พฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่

- 4.4.1 ทำงานที่ช่วยความภูมิใจในฝีมือ
- 4.4.2 รู้สึกสนุกกับงาน
- 4.4.3 ไม่ทอดอบก้งงานแม้จะยาก
- 4.4.4 ไม่เบื่อหน่ายงานที่ทำ

4.5 ความรู้สึกอิสระเสรีคือ การที่บุคคลนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง
แสดงออกควยพฤติกรรม

- 4.5.1 ตัดสินใจที่จะทำงานด้วยตนเอง
- 4.5.2 แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้คล่องด้วยตนเอง
- 4.5.3 สนุกกับงานที่ทำโดยไม่มีผู้ใดมาบังคับ
- 4.5.4 ไม่ยอมให้ผู้อื่นช่วยเหลือ

4.6 มีสุขภาพจิตคือ ไม่มีความวิตกกังวลกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต ได้แก
พฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้

- 4.6.1 หน้าที่รับผิดชอบแจ่มใส
- 4.6.2 ไม่รู้สึกหงุดหงิด
- 4.6.3 มีการควบคุมอารมณ์ดี
- 4.6.4 ทำอะไรอย่างสม่ำเสมอ
- 4.6.5 มีเป้าหมายในชีวิตที่เป็นไปได้ และมีลักษณะสร้างสรรค์
- 4.6.6 ปรับตัวเองเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย
- 4.6.7 มีความอดทนต่อความไม่สมหวังสูง

5. นำนิยามพฤติกรรมมาสร้างเป็นข้อสอบ ในแต่ละข้อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
ความรู้สึก ความนึกเห็น รวมถึงลักษณะนิสัยที่ผู้ตอบมักประพฤติปฏิบัติ มีจำนวนประมาณ
72 ข้อ โดยสร้างเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ
จริงที่สุด จริงมาก จริงครึ่งเดียว จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
0 ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าว ที่ว่า "ชีวิต คือ การต่อสู้"					
00 ข้าพเจ้าชอบเป็นลูกน้องมากกว่าเป็น หัวหน้ากลุ่ม					

และในแบบสอบถามจะมีคำชี้แจงไว้ให้นักเรียนปฏิบัติตาม นักเรียนจะต้องอ่าน
ข้อความในแบบสอบถามที่ละเอียดพิจารณาว่า ข้อความนั้นเป็นจริงกับตนเองเพียงใด

6. เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

6.1 ข้อความที่เป็นไปในทางบวก

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง

จริงที่สุด ให้	5	คะแนน
จริงมาก ให้	4	คะแนน
จริงครึ่งเดียว ให้	3	คะแนน
จริงน้อย ให้	2	คะแนน
ไม่จริงเลย ให้	1	คะแนน

6.2 ข้อความที่เป็นไปในทางลบ

ถ้านักเรียนกาเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง

จริงที่สุด ให้	1	คะแนน
จริงมาก ให้	2	คะแนน
จริงครึ่งเดียว ให้	3	คะแนน
จริงน้อย ให้	4	คะแนน
ไม่จริงเลย ให้	5	คะแนน

7. นำแบบทดสอบที่สร้างตามนิยามปฏิบัติการ ไปเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
ตรวจสอบ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

8. ทาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบแบบ Face validity โดยให้
ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

9. นำแบบทดสอบจากข้อ 8 ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน
นายทหาร ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ทั้งสามเหล่าทัพ ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการ
วิจัย จำนวน 100 คน แล้วนำผลมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ในข้อ 6 จากนั้นนำผล
ที่ได้มาทำการวิเคราะห์ดังนี้

9.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยนำคะแนนของ
นักเรียนแต่ละคนมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปจนถึงต่ำสุด แล้วคำนวณหาค่าอำนาจ
จำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% เป็นวิธีของ Garrett แบ่งกลุ่มคนที่ได้
คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และผู้ที่ได้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ คำนวณหาค่าเฉลี่ย และความ
แปรปรวนของในแต่ละข้อในแต่ละกลุ่ม แล้วทดสอบหาค่าเฉลี่ย และความแปรปรวน
ของในแต่ละข้อในแต่ละกลุ่ม แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยใช้
สถิติ t - test (Guildford. 1965 : 184)

ถ้าข้อใดของกลุ่มคะแนนสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .05 ถือว่ามีอำนาจจำแนกนำไปใช้ได้ตามข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกน้อยกว่า
จำนวนข้อที่กำหนด ก็นำไปปรับปรุงหรือสร้างเพิ่มเติมตามลำดับขั้นจนได้ข้อทดสอบ
ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ

9.2 หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยนำผลที่ได้จาก 9.1 ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร α -Coefficient ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.9296

10. หาเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ โดยนำแบบทดสอบที่ได้ตัดข้อที่เป็นลักษณะเฉพาะไปทดสอบกับนิสิตในมหาวิทยาลัย 5 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ มหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีผลการเรียนเกิน 2 ขึ้นไป จำนวน 300 คน แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อหาเกณฑ์เป็นกลางและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มนิสิตในมหาวิทยาลัยกับนักเรียนทหารทั้งสามเหล่าทัพ โดยใช้ z - test

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานกับฝ่ายอำนวยการในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ ในการแจกและเก็บแบบสอบถามแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์และความวิตกกังวล และติดต่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารมหาวิทยาลัย 5 แห่ง เพื่อหาเกณฑ์ปกติของนิสิตนักศึกษาในเรื่องแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

2. ในการกำหนดแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง จากแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งรวมเป็นฉบับเดียวกัน โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัว
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดความวิตกกังวล
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์เอาไว้ ส่วนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์คัดทิ้งไป
2. นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ให้คะแนนที่กำหนดไว้
3. แยกคะแนนตามกลุ่มตัวแปรตามที่ศึกษาค้นคว้า
 - 3.1 ประเภทของนักเรียนนายทหาร
 - นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
 - นักเรียนนายเรือ
 - นักเรียนนายเรืออากาศ
 - 3.2 หน้าที่ของนักเรียนนายทหาร
 - ชั้นปีที่ 2
 - ชั้นปีที่ 5
4. หาค่าสถิติพื้นฐานอันได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน ของคะแนนตัวแปรตาม ตามกลุ่มตัวอย่างในตัวแปรต้น
5. ทดสอบค่าความสูงค่าของแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ และความวิตกกังวลตามสมมติฐานข้อที่ 1 จากเกณฑ์ปกติ โดยใช้ค่าประมาณความเป็นกลางและ z - test
6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 3 โดยใช้ One - Way Analysis of Variance ถ้าพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - Statistic และ Newman - Keuls Method ทดสอบที่ละคู่ต่อไป
7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 - 5 โดยใช้ t - test
8. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 โดยใช้วิธีการ Pearson's Product Moment Correlation และแปลตารางทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์ซึ่งกล่าวถึง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์เครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบ โดยใช้สูตร

(Guildford. 1965 : 184)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของคนในกลุ่มสูง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของคนในกลุ่มต่ำ
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่คะแนนสูง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่คะแนนต่ำ
	N_1	แทน	จำนวนคนตอบแบบทดสอบในกลุ่มสูง
	N_2	แทน	จำนวนคนตอบแบบทดสอบในกลุ่มต่ำ

1.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร

α - Coefficient of Cronbach (Cronbach. 1970 : 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^n s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (Guildford, 1965 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (Ferguson,

1981 : 67)

$$s = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ s แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 หาค่าความเป็นกลางหรือเกณฑ์ปกติของประชากร โดยใช้สูตร
(สวนา พวพัฒน์กุล, ม.ป.ป.)

$$M = \bar{X} \pm z \frac{S}{\sqrt{n}}$$

เมื่อ M แทน ค่าความเป็นกลางหรือเกณฑ์ปกติของประชากร
 $\bar{X}$ แทน ค่าความเป็นกลางหรือเกณฑ์ปกติของกลุ่มตัวอย่าง
 z แทน ค่าวิกฤติของการกระจายปกติที่ระดับ .05
 S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

2.4 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ z - test
(ชูศรี วงศ์รัตน์ 2527 : 176)

$$z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ z แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ
 กลุ่มที่ 2
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน จำนวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2.5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตาม
ตัวแปรแต่ละตัว โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One - Way
Classification Design) โดยใช้สูตร (Lindquist. 1956 : 55 - 56)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

MS_A แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบความ
แตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - Statistic
แบบ Newman - Keuls Method (Winer. 1971 : 191) ทดสอบที่ละคู่ต่อไป

$$q = \frac{T_{\text{largest}} - T_{\text{smallest}}}{\sqrt{\frac{MS_e}{n}}}$$

เมื่อ q แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน q - Statistic

T_{largest} แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด

T_{smallest} แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

MS_e แทน ค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อน

$\bar{n}$ แทน ค่าเฉลี่ยฮาร์โมนิกของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.6 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
โดยใช้สูตร (Lindquist. 1965 : 56)

$$F_{\max} = \frac{s_1^2}{s_2^2} \quad df = n_1 - 1, n_2 - 1$$

เมื่อ $F_{\max}$ แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ F - distribution

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

โดยที่ $s_1^2 > s_2^2$

2.7 ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร
(ชูศรี วงศ์รักนะ 2527 : 177)

$$\text{ในกรณีที่ } \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

ในกรณีที่ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1-1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ t แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2.8 หากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการ Pearson's

Product Moment Correlation (Garrett. 1969 : 143)

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y

$\sum X$ แทน ผลรวมของผลการวัดจากตัวแปร X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของผลการวัดจากตัวแปร Y

ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y

ΣX^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของ X

ΣY^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของ Y

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.9 ทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์ด้วยการเปิดตารางสำเร็จพิมพ์ชื่อว่า
ค่าวิกฤตของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (วิเชียร เกตุสิงห์ 2526 : 164)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมาย จึงได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ดังนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
n	แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
S	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
μ	แทน ค่าความเป็นกลาง หรือเกณฑ์ปกติของประชากร
Z	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Z - distribution
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square) ของ คะแนน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean of Square) ของ คะแนน
MS_e	แทน ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน (Mean Square Error)
q	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน q - Statistic
r	แทน จำนวนชั้นที่ค่าเฉลี่ยอยู่ห่างกันตามลำดับ

- เมื่อ ΣX แทน ผลรวมของผลการวัดจากตัวแปร X
 ΣX^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของ X
 ΣY แทน ผลรวมของผลการวัดจากตัวแปร Y
 ΣY^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของ Y
 ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
 r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ x กับ y
 * แทน ค่าความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. คำสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา
2. เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ กับเกณฑ์ปกติ
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ กับเกณฑ์ปกติ
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความวิตกกังวลของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ
5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ
6. เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ

7. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหาร ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ

8. หาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารทั้ง 3 เหล่าทัพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรตาม ตัวแปรต้น			N	ความวิตกกังวล		แรงจูงใจได้สัมผัส	
				$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ประเภทของนักเรียนนายทหาร	นักเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า	ชั้นปีที่ 2	90	86.278	41.090	224.556	23.487
		ชั้นปีที่ 5	90	74.467	34.528	222.2	23.927
		รวม	180	80.372	38.305	223.378	23.671
	นักเรียนนายเรือ	ชั้นปีที่ 2	90	91.944	37.515	217.156	23.405
		ชั้นปีที่ 5	90	84.089	44.827	207.622	26.293
		รวม	180	88.017	41.4050	212.389	25.277
	นักเรียน นายเรืออากาศ	ชั้นปีที่ 2	90	80.633	32.178	224.344	24.741
		ชั้นปีที่ 5	90	79.878	34.416	212.511	21.289
		รวม	180	80.256	33.225	218.428	23.768
	ยอดรวม		540	82.882	37.900	218.065	24.619

จากตาราง 2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล ซึ่งจะนำรายละเอียดไปใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามสมมติฐานเป็นรายข้อต่อไป

2. เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ กับคนทั่วไป เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า "ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปกติ"

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ กับคนทั่วไป

ความวิตกกังวล						
ค่าสถิติ กลุ่ม, ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	S	AL	Z
คนทั่วไป	525	50	100	10	51.126-48.874	0.046
นักเรียน						
นายทหาร						
สามเหล่าทัพ	540	49.973	101.204	10.056	51.022-49.124	

$$Z_{.05} = 1.645$$

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาค่าประมาณ

ความเป็นกลางพบว่า บุคคลทั่วไปมีค่าความเป็นกลางโดยประมาณอยู่ในช่วง
 51.126 - 48.874 ในขณะที่นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพอยู่ในช่วง
 50.822 - 49.124 ซึ่งอยู่ในช่วงเดียวกันกับบุคคลทั่วไป

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ใน
 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ
 กับนิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า "แรงจูงใจ
 ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
 โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปกติ"

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่
 ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรือ
 อากาศ กับนิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์						
กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	s	μ	z
นิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย	500	50.037	99.501	9.975	51.166-48.908	0.33
นักเรียน นายทหาร สามเหล่าทัพ	540	50.02	99.720	9.986	50.863-49.177	

$$z_{.05} = 1.645$$

จากการวาง 4 พบว่า นักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างจากนิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาค่าประมาณความเป็นกลางพบว่า นิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย มีค่าความเป็นกลางโดยประมาณอยู่ในช่วง 51.166-48.908 ในขณะที่นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพอยู่ในช่วง 50.863-49.177 ซึ่งอยู่ในช่วงเดียวกันกับ นิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความวิตกกังวลของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า "ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ แตกต่างกัน"

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	7121.3904	3560.6957	2.495
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	537	767112.6250	1428.5149	

$$F_{.05} (2, 537) = 3.00$$

จากการวาง 5 พบว่า นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

ที่กังวล และเมื่อแยกวิเคราะห์เฉพาะความวิตกกังวลด้าน Neurotic anxiety ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ เพื่อทดสอบให้แน่ชัดอีกครั้ง ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความวิตกกังวลด้าน Neurotic anxiety ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	0.863	0.442	1.713
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	537	138.79	0.258	

$$F_{.05} (2, 537) = 3.00$$

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีความวิตกกังวลด้าน Neurotic anxiety แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า "แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพแตกต่างกัน"

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	10904.182	5452.0898	9.27*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	537	315782.813	588.0498	

$$F_{.05} (2, 537) = 3.00$$

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3
ที่ตั้งไว้ จึงทำให้มีการทดสอบต่อไปเพื่อพบว่า นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ
มีคู่ใดบ้างที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน โดยใช้ Studentized q - Statistic
แบบ Newman - Keuls ทดสอบทางสถิติ ดังตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
ประเภทของ นักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	นักเรียน นายเรือ	นักเรียน นายเรืออากาศ	นักเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า
นายทหาร		212.3889	218.4278	223.3778
นักเรียนนายเรือ	212.3889	-	6.0389*	10.9889*
นักเรียนนายเรือ อากาศ	218.4278		-	4.95
นักเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า	223.3778			-
r		2		3
$q_{.95} (r, 537)$		2.77		3.31
$\sqrt{MS_e/n} \cdot q_{.95} (r, 537)$		5.0137		5.99

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และนักเรียน
นายเรืออากาศ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างจากนักเรียนนายเรืออย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3 และนักเรียน
นายทหารทั้งสองเหล่าทัพ มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนนายเรือ

แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับนักเรียน
นายเรืออากาศ

6. เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5
แต่ละเหล่าทัพ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนนายทหารในชั้นปีที่ 2
และชั้นปีที่ 5 ของแต่ละเหล่าทัพมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน"

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 กับ
ชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ

ความวิตกกังวล							
กลุ่ม ตัวอย่าง	ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 5			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
นักเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า	90	86.278	41.090	90	74.467	34.528	2.199*
นักเรียนนายเรือ	90	91.944	37.515	90	84.089	44.827	1.342
นักเรียนนายเรือ อากาศ	90	80.633	32.178	90	79.878	34.416	0.159

$$t_{.05} (178) = 1.645$$

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 กับ
ชั้นปีที่ 5 มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง
กับสมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2

กับชั้นปีที่ 5 และนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และพบว่า ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 จะสูงกว่าชั้นปีที่ 5 ทั้งสามเหล่าทัพ

7. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 5 ที่ว่า "นักเรียนนายทหารในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ของแต่ละเหล่าทัพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน"

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 แต่ละเหล่าทัพ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์							
กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	ปีที่ 2			ปีที่ 5		
		N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S
นักเรียนนายร้อย							
พระจุลจอมเกล้า		90	224.556	23.487	90	222.2	23.927
นักเรียนนายเรือ		90	217.156	23.405	90	207.622	26.293
นักเรียนนายเรือ							
อากาศ		90	224.344	24.741	90	212.511	21.289

$$t_{.05} (178) = 1.645$$

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความแตกต่าง

ระหว่างนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 จะสูงกว่าชั้นปีที่ 5 ทั้งสามเหล่าทัพ

8. หาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 6 ที่ว่า "ความสัมพันธ์ ระหว่างความวิตกกังวล และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ เป็นไปในเชิงลบ"

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

N	ความวิตกกังวล		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		ΣXY	r_{xy}
	ΣX	ΣX^2	ΣY	ΣY^2		
540	44756	4483690	117755	26004915	9625926	-0.2660*

$$* r_{xy .05 (538)} = -0.088$$

จากตาราง 11 พบว่า ความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_{xy} = -0.2660$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับของความวิตกกังวล และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ว่ามีมากน้อยเพียงไร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนเรืออากาศว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือและโรงเรียนนายเรืออากาศว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 540 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 แบบทดสอบวัดความวิตกกังวล (SCL - 90) 90 ข้อ

3.2 แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 65 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูง และทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.9296

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยออกเก็บรวบรวมข้อมูลเอง กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ ประมาณ 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นผู้วิจัยก็นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณคะแนนจากแบบทดสอบความวิตกกังวล และแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. หาค่าสถิติพื้นฐานในแต่ละกลุ่ม
3. ทดสอบค่าความสูงค่าของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความวิตกกังวล จากเกณฑ์ปกติ โดยใช้ค่าประมาณความเป็นกลาง และ $Z - test$
4. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยใช้ One - Way Analysis of Variance และทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized $q - Statistic$ แบบ Newman - Keuls Method
5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้ $t - test$

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ Pearson's Product Moment Correlation และทดสอบนัยสำคัญโดยใช้ตารางสำเร็จ ค่าวิกฤตของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างจากเกณฑ์ปกติของคนไทยทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 0.048$) และพบว่า บุคคลทั่วไปมีค่าความเป็นกลางโดยประมาณอยู่ในช่วง $51.126 - 48.874$ ในขณะที่นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพอยู่ในช่วง $50.822 - 49.124$ ซึ่งอยู่ในช่วงเดียวกันกับบุคคลทั่วไป

2. นักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างจาก นิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = 0.03$) และพบว่า นิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัยมีค่าความเป็นกลางโดยประมาณอยู่ในช่วง $51.166 - 48.908$ ในขณะที่นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพอยู่ในช่วง $50.863 - 49.177$ ซึ่งอยู่ในช่วงเดียวกันกับนิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย

3. นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีความวิตกกังวล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.493$) และเมื่อแยกวิเคราะห์เฉพาะความวิตกกังวลด้าน Neurotic anxiety เพื่อทดสอบให้แน่ชัด พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.713$)

4. นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 9.271$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และนักเรียนนายเรืออากาศ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างจากนักเรียนนายเรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนนายทหารทั้ง 2 เหล่าทัพ มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนนายเรือ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับนักเรียนนายเรืออากาศ

5. นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.199$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 กับ ชั้นปีที่ 5 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 จะสูงกว่าชั้นปีที่ 5 ทั้งสามเหล่าทัพ

6. นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.710$, $t = 3.629$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 จะสูงกว่าชั้นปีที่ 5 ทั้งสามเหล่าทัพ

7. ความวิตกกังวล กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_{xy} = -0.2660$)

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างจากเกณฑ์ปกติของคนไทยทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 อาจจะเป็นเพราะความวิตกกังวลของคนไทยทั่วไปซึ่งอยู่ในวัยเรียน ส่วนใหญ่แล้วจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องผลการเรียน การหางานทำหลังจากจบการศึกษา ตลอดจนเรื่องครอบครัว สภาพแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งในเรื่องการเดินทาง เพื่อไปสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีธรรม อนุภูมิ และวดี หังควิสัย (ศรีธรรม อนุภูมิ และวดี หังควิสัย 2520 : 11 - 19) และจำลอง กัญยาธิษ พริ้มเพรา คัมภวณิช และสังวรรณ สมบัติใหม่ (จำลอง กัญยาธิษ พริ้มเพรา คัมภวณิช และสังวรรณ สมบัติใหม่ 2522 : 291 - 309) พบว่า ปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยจะเกี่ยวข้องกับ ความเครียด หรือความกดดันจากสิ่งแวดล้อม และการศึกษาเล่าเรียน อาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมักเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ที่ไม่ได้กับครอบครัวหรือเพื่อนฝูง การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ปัญหาการเรียน ระบบ การศึกษา ความหมกมุ่นเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ หรือความขัดแย้งทางจิตใจ ที่เกิดจาก ความแตกต่างกันระหว่างอุดมคติ และค่านิยมในครอบครัวกันในมหาวิทยาลัย ความขัดแย้ง ระหว่างสมาชิกในครอบครัว และการแข่งขันระหว่างพี่น้อง ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา รวมถึงปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่นักเรียนนายทหารจะไม่มีปัญหาในเรื่องการหางานทำ เพราะมีงานรออยู่เลยอย่างแน่นอน ส่วนปัญหาเศรษฐกิจเกี่ยวกับเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษา นั้นไม่มีเพราะรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ความลำบากเห็นเหนื่อยใน การเดินทางไปสถานศึกษาไม่มี สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันดีกว่าที่กว่า นักเรียนทั่วไป ดังนั้นนักเรียนนายทหารน่าจะมีความวิตกกังวลสูงกว่านิสิตนักศึกษา แต่ที่ พบว่า ความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันแสดงว่า นักเรียนนายทหาร น่าจะมีความวิตกกังวล ในสาเหตุอื่น ๆ สูงกว่า ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจาก

1.1 เวลาเรียนไม่พอ เรียนไม่ได้เต็มที่ เพราะต้องแบ่งเวลาเรียนไป ทำกิจกรรมอื่น เช่น การต้อนรับแขกต่างประเทศ เป็นต้น

1.2 การออกกำลังกายหนักในตอนเช้า อาจจะทำให้เกิดการเหนื่อยล้า (Fatigue) ซึ่งตามหลักสรีรวิทยาแล้ว ร่างกายควรได้รับการพักผ่อนเพื่อลดกรดแลคติก (Lactic) จากกล้ามเนื้อ แต่เมื่อมีการออกกำลังกายหรือฝึกหนักในตอนเช้าแล้ว ต้อง ไปเข้าเรียน นักเรียนนายทหารจึงหลับในเวลาเรียนและเมื่อเป็นอย่างนี้สมองก็จะเกิด การสร้างนิสัยการนอนในห้องเรียน ผลที่ตามมาคือ เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ความวิตกกังวล จึงสูงทั้ง ๆ ที่สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ก็กว่านิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย นักเรียนนายทหาร นั้นน่าจะมีความวิตกกังวลค่านานิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายทหารที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนายทหาร ทั้งสามเหล่าทัพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างจากนิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัยอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 อาจจะเป็นเพราะ ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว นักเรียนนายทหารนั้นมีตำแหน่งหน้าที่การงานรออยู่ข้างหน้า ไม่ว่าจะทำอะไรก็จะได้ค่าตอบแทนสูงหรือไม่ว่าไร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงต่ำ แต่จาก

ผลงานวิจัยและสถิติทงงานของนิสิตนักศึกษา (สำนักงานสถิติแห่งชาติ : 2527) พบว่า นิสิตนักศึกษาทงงานมากและมีงานทำน้อยที่สุด เพราะค่าแห่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัดมาก ถึงแม้จะเรียนก็ไม่สามารถจะหางานทำได้เป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแทบทุกแห่งหมดกำลังใจหรือขาดแรงจูงใจในการศึกษา จึงทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ กว่าที่ควรจะเป็น (ซึ่งควรจะสูงกว่า T ที่ 60 ขึ้นไป) และเมื่อนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างจากนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันทั้ง ๆ ที่ไม่ต้องแข่งขันกันในเรื่องการหางานทำ แสดงให้เห็นว่านักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ เช่นเดียวกับนิสิตนักศึกษาแต่คงเนื่องมาจากเหตุผล หรือองค์ประกอบคนละประเภท ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน หรือระเบียบวินัยของโรงเรียนทหารซึ่งถืออยู่แล้ว และเหมาะสมสำหรับทหารแต่ไม่ตรงกับความต้องการของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับระเบียบวินัยของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั่วไป

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 และเมื่อแยกวิเคราะห์เฉพาะความวิตกกังวลด้าน Neurotic anxiety เพื่อทดสอบให้แน่ชัด พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพมีสภาพความเป็นอยู่ ระเบียบวินัย การเรียนการสอนอยู่ในลักษณะเฉพาะของวิชาทหาร เช่นเดียวกัน

4. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าและนักเรียนนายเรืออากาศ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนนายเรือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่า นักเรียนนายเรืออากาศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ก็ชี้ให้เห็นว่า ผลงานวิจัยนี้

สอดคล้องกับความรู้สึกและการรับรู้ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ ในด้านความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพข้าราชการทหารเท่าที่ปรากฏ ข้าราชการทหารที่สำเร็จจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มักมีโอกาสดำเนินงานทางด้านการเมือง และการบริหารกองทัพไทยได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิรัส เลอศิลป์ (พิรัส เลอศิลป์ 2519 : 1 - 2) พบว่า ทหารบก เครื่องแบบส่งางาม ท่าทาง ผึ่งผาย มีระเบียบวินัย กล้าหาญ และมีเกียรติมีชื่อเสียงทางด้านการกีฬา รักชาติ รักพวกพ้อง มีความสามารถในการทำงาน งานหลายรส ไม่น่าเบื่อ งานเสี่ยงอันตราย ทำงานกันอย่างจริงจัง มีบทบาทในการปกครอง มีอำนาจในการบริหารสำคัญต่อการอยู่รอด เป็นผู้นำเลื่อมใส และประชาชนนิยม สำหรับข้าราชการทหารที่สำเร็จจากโรงเรียนนายเรืออากาศ สามารถออกไปประกอบอาชีพนักบิน ซึ่งคนทั่วไปเห็นว่ามีเกียรติ ส่วนข้าราชการทหารที่จบมาจากโรงเรียนนายเรือมักมีโอกาสดำเนินงานน้อยที่สุด ซึ่งสังเกตได้จากความนิยมของผู้สมัครเข้าเรียนในโรงเรียนทหาร

5. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 แต่ไม่พบความแตกต่างในนักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศและเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ความวิตกกังวลของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 มีแนวโน้มจะสูงกว่าชั้นปีที่ 5 ทั้งสามเหล่าทัพ อาจเป็นเพราะนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 5 ใกล้จะจบการศึกษา วิชาส่วนใหญ่ที่เรียนจะเป็นสาขาวิชาที่ตนชอบ แต่นักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 ยังต้องเรียนวิชาทั่วไป บางวิชานักเรียนก็ไม่มีความสนใจ และความกดดัน ความวิตกกังวลจึงสูงกว่า นอกจากนั้นนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 5 ยังปรับตัวได้ดีกว่าฐานะทางสังคมก็สูงกว่า นักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2

6. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารชั้นปีที่ 2 มีแนวโน้มจะสูงกว่าชั้นปีที่ 5 ทั้งสามเหล่าทัพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นปีที่ 5 ไม่จำเป็นต้องกระตือรือร้น เนื่องจากค่อนข้างแน่ใจได้ว่าโอกาสตกมีน้อยมากเพราะได้ผ่านการกลั่นกรองมาอย่างมากแล้ว จึงมีผลทำให้ผลการเรียนลดลง หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นปีที่ 5 มีความวิตกกังวลมาก จึงมีผลทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ลดลง ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากองค์ประกอบอื่น ทำให้สอดคล้องกับคำกล่าวของแอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 249) ที่ว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนพวกที่กลัวความล้มเหลวจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความวิตกกังวลสูง

7. ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 และตรงกับผลงานวิจัยของราเฟลสัน (Raphelson อ้างอิงมาจาก Atkinson. 1966 : 340 - 349) เมื่อพิจารณาค่าสัมพันธ ($r_{xy} = -0.2660$) ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ควรมีการศึกษาปัญหาต่าง ๆ อันอาจเนื่องมาจาก หลักสูตร เนื้อหาวิชา อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ กับความต้องการ อาทิเช่น ตำรา สื่อทัศนูปกรณ์ ตลอดจนถึงความรู้ความสามารถ ความตั้งใจในการสอนของอาจารย์ผู้สอน เพื่อลดความวิตกกังวล และเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้แก่นักเรียนนายทหาร ทั้งสามเหล่าทัพ

2. ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องระเบียบวินัย ของนักเรียนนายทหารควรมี การทบทวนเรื่องของระเบียบวินัยให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางกาย อารมณ์และสังคม ของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมวิชาทหารและความเป็นผู้นำ ไม่ควรฝึกอบรม นักเรียนในตอนเช้า ควรให้ออกกำลังกาย คือวิ่งในระยะเวลาเล็กน้อยเท่านั้น เพื่อ ให้อารมณ์แข็งแรง และนำการฝึกอย่างหนักไปไว้ในตอนเย็นหลังเลิกเรียนแล้ว เมื่อ นักเรียนเหนื่อยก็สามารถหลับพักผ่อนได้เพียงพอ และให้พักผ่อนในเวลาเช้ากว่าปกติ เพื่อทำการบ้านและทบทวนวิชาที่เรียน

4. ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ควรให้แรงจูงใจในการปฏิบัติงานอาชีพรับราชการ ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ ให้เท่าเทียมกัน ซึ่งทั้งทางโรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ สามารถสร้างเสริมแรงจูงใจได้โดยการประกาศเกียรติคุณ ของข้าราชการที่ดีเด่นให้เป็นที่แพร่หลายเพื่อให้เป็นตัวอย่าง และเกียรติภูมิของนายทหาร รุ่นหลังต่อไป

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่องหลักสูตรในกานของความเหมาะสมกับสถานการณ์ใน ปัจจุบันและความสนใจของนักเรียนนายทหาร ตลอดจนการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความก้าวหน้าทางการศึกษา

2. ควรศึกษาถึงความต้องการของนักเรียนนายทหารในกานของเอกสารประกอบการ เรียนการสอน สื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อที่จะได้ปรับปรุงให้เหมาะสม

3. ควรจะศึกษาถึงสาเหตุของความวิตกกังวลและองค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพโดยเฉพาะ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณี ศรีสุทธิสะอาด การศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเกรงใจ
การรักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย และ
นักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดภาคใต้ ปรินิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 98 หน้า อักสำเนา
จำรัส บุญนันทน์ มโนภาพแห่งคน ความวิตกกังวล และความต้องการผลสัมฤทธิ์
ของนักเรียนที่ประสบคดีล่อลวงและที่ชักกับสังคม ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 155 หน้า อักสำเนา
จำลอง กิษยนิช พรีมเพรา กิษยนิช และสังวรณ สมบัติใหม่ "ความแปรปรวน
ทางจิตใจที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย" วารสารสมาคม
จิตแพทย์แห่งประเทศไทย 3 : 291 - 309 กันยายน 2522
จุฑามาศ ใจนักรบ, ร.อ.หญิง การสร้างเกณฑ์ประเมินคุณภาพนักเรียนเตรียมทหาร
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 160 หน้า อักสำเนา
เจือ จันทรเพ็ญ, พล.ต.ท. ทัศนคติของนักเรียนเตรียมทหารในการเลือกเหล่าทัพ
วิทยานิพนธ์ รป.ม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2521, 207 หน้า อักสำเนา
ฐิพ อ่อนโคกสูง จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช 2522,
177 หน้า
————— ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่น
ในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 104 หน้า อักสำเนา
ฐศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์และ
ท่าปกเจริญผล 2527, 270 หน้า

คำรง จินคาร์คมี, พ.ศ. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร
เกี่ยวกับความสอกลดของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร
กับคุณลักษณะที่ตองการสำรวจและทหาร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2524 อักสำเนา

เตรียมทหาร, โรงเรียน ศูนย์ฝึกกรมนักเรียน แนวคิการเป็นผู้นำ หน้า 2 - 5,
 2510

บุหงา วชิรศักดิ์มงคล การศึกษาความสัมพันธ์ และเปรียบเทียบความเกรงใจ
การรักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับ
นักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภาคเหนือ
 ปริญญาโท คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 87 หน้า
 อักสำเนา

ประคอง กรรณสุต และทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ รายงานผลการวิจัย เรื่องคุณลักษณะ
ที่ตองการของทหารและตำรวจ และการสร้างเครื่องมือวัด หน้า 44 - 56
 ศูนย์วิจัยและพัฒนาทหาร กรมการศึกษาวิจัย 2525

ประภาพิศ ศรีตระกูล การศึกษาความสัมพันธ์ และเปรียบเทียบความเกรงใจ
การรักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย และ
นักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ปริญญาโท คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2516, 165 หน้า อักสำเนา

ประสาธ ปันทังกูร ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และการคิดแบบเอกลัษณ์ ปริญญาโท คศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 126 หน้า อักสำเนา

ปิฎการณ ชุติกร และศุภลักษณ์ จารุรัตนจามร "ปัญหานักศึกษา" ในประมวล
รายงานการประชุมวิชาการสุภาพจิต ครั้งที่ 29 ขอนแก่น โรงพิมพ์ศิริภักดิ์
 2520, หน้า 48 - 49

ปิยะ สุวรรณพิมพ์, พล.อ. จิตวิทยาประยุกต์ ชวน-วินัย-ภาวะผู้นำ หน้า 41

กองบัญชาการทหารสูงสุด 2516 - 2517

พิริศ เลอศิลป์, น.ท. ร.น. ค่านิยมของนักเรียนเตรียมทหารที่มีต่อทหารเรือ

เสนออยู่ด่านวยการกองวิชาการ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ หน้า 1 - 2

ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2519

ภักดี ปวีวรรณ การศึกษาความสัมพันธ์ และเปรียบเทียบความเกรงใจ แรงจูงใจ

ไม่ล้มลุก การไต่หน้าเสี้ยหน้า ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทย

เชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดภาคกลาง ปรินุณยานันท์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 121 หน้า อักษรสำเนา

ละเอียด ชูประยูร "การศึกษาแบบทดสอบ SCL - 90 ในคนไข้โรคประสาท"

วารสารจิตวิทยาคลินิก 2 : 12 สิงหาคม 2521

วรรณิ์ รักษาธรรม การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์

และความรู้สึกรับนิชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน

ปรินุณยานันท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 70 หน้า

อักษรสำเนา

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย ไทยวัฒนาพานิช 2526, 187 หน้า

ศรีธรรม ษะภูมิ และฉวี สิงห์วิสัย "ปัญหาสุขภาพจิตในนักศึกษามหาวิทยาลัย"

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 1 : 11 - 19 มีนาคม 2520

ศิริพันธ์ คำรงมธ จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2524, 290 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือแนะแนวอาชีพ หน้า 67 - 91

ประจักษ์การพิมพ์ 2520

สวนา พรพัฒน์กุล เอกสารประกอบการเรียนวิชาเทคนิคการวิเคราะห์และการวิจัย

เพื่อการวางแผน ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ม.ป.ป.

สวนา พรพัฒน์กุล จิตวิทยาทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ 3 แสงรุ่งการพิมพ์ 2522,
357 หน้า

ธัญญา เลียงใส ความวิตกกังวล และวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัการณสามัญศึกษา เขตกรงเทพมหานคร ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 56 หน้า
อัคราเนา

สุนัย ตันตพัฒน์นันท์ "Anxiety" เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพยาบาลจิตเวช ระหว่าง 10 กรกฎาคม 2521 - 18 สิงหาคม
2521 หน้า 15 - 29

อัจฉรา ถนิกหัตถกรรม, พ.อ.หญิง การรับรู้เกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานของนักเรียน
ทหารตำรวจ วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527, 162 หน้า
อัคราเนา

อ่ำพล โข่งเกลือ ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะ
บางประการของบุคลิกภาพ ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 245 หน้า อัคราเนา

อุทัย ทันตสุวรรณ, พ.ท. การสำรวจลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนรวมเหล่า
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527, 82 หน้า อัคราเนา

Atkinson, John W. An Introduction to Motivation. New York,
American Book Company, 1964. 335 p.

Ausubel, David P. Educational Psychology : A Cognitive View.
New York, Holt Rinehart and Winston, Inc., 1968. 685 p.

Bachrach Arthue J. "Learning Theory" in Comprehensive Textbook
of Psychiatry Vol 1. Edited by Harold I. Kaplan, Alfred H.
Freedman and Benjamin J. Sadock, 3 rd. ed. Baltimore : Williams
& Wilkins, 1980. 382 p.

- Castaneda A. and Others. Complex Learning and Performance as a function of Anxiety in Children and Task Defficulty," Child Development. 27 : 327 - 332, February, 1956.
- Cattell, R.B. Hand Book for the Jr. Sr. High School Personality Questionnaire. Institute for Personality and Ability Testing, 1602 - 1604 Cornado Drive, Complain Illenois, 1961.
- Chansky, N.M. "Threat, Anxiety and Reading Behavior," Journal of Edcational Research. 1985. 51 : p. 330 - 340.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychology Testing. New York, Harper and Brothers, Inc., 1970. 752 p.
- English, Horace B., A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalitical Terms. Longmans, Green and Co., New York; 1968, 394 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5 th ed., Auckland, McGraw-Hill Inc., 1981. 549 p.
- Garrett, H.E. Statistics in Psychology and Education. New York, David Mckay Company, Inc., 1969. 491 p.
- Guildford, J.P. Fundamental Statistic in Psychology and Education. 4 th ed., New York, McGraw-Hill Book Company Inc., 1965. 605 p.
- Herman Herbert J.M. "A Questionnaire Measure of Achievement Motivation," Journal of Applied Psychology. Vol. 54 : 353 - 363. August 1970.
- Kenedy, Wallace A. Child Psychology. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1971. 604 p.
- Lindgren, Henry C. Educational Psychology in Classroom. 3 rd ed., New York, John Wiley & Sons, Inc., 1967. 686 p.
- Linguist, E.F. Design and Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin Company, 1956, 339 p.
- Mann, R.D. "A Review of the Relationships between Personality and and Leadership and Popularity," in Leadership. p. 152 - 180, edited by, C.A. Gibb., Penguin Books, Inc., Maryland, 1969.
- McClelland, David O. and Others. Motivating Economic Achievement. New York, The Free Press, 1969. 409 p.

- Mowrer, O.H. "Anxiety and Learning," Contribution to Modern Psychology. p. 264 - 269. edited by Don E. Dulany, J.R., and Others, Oxford University Press, New York, 1963.
- Murray, Edward J. Motivation and Emotion. New Jersey, Prentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1964. 118 p.
- Penney, Ronald K., "Reactive Curiosity and Manifest Anxiety in Children," Child Development. 1965. 36, 969 p.
- Raffini, James P. "The Relationship Between Resultant Achievement Motivation and College Student Examination Performance," Dissertation Abstracts. 31(3) : 1085 A - 1086 A, September, 1970.
- Russel, Ivan L. "Motivation for School Achievement Measurement and Validation," The Journal of Educational Research. 22(6) : 263 - 266 February, 1969.
- Song, Hae Kyun. "Academic Achievement Motivation of Student of Student of Agricultural Education and Its Relationship to Certain Variables," Dissertation Abstracts. 32(5) : 2571 A, November, 1971.
- Stevenson, Harold W. and Adam, Richard D. "The Relation of Anxiety to Children Performance on Learning and Problem - Solving Tasks," Child Development. 1965. 36, 1003 p.
- Teevan Richard C. and Barry Smith D. Motivation. New York, McGraw-Hill, 1967. p. 111 - 121.
- Titus, Walter F., "Relationship of Need for Achievement, Dependency and Locus of Control in Boys of Middle and Low Socioeconomic Status," Dissertation Abstract. 25 : 1674 - A, 1965.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2 nd. ed., New York, McGraw-Hill, Inc., 1971. 907 p.

การคำนวณ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำ
บางอย่างของนักเรียนในเรื่องการเรียนและทั่ว ๆ ไป ดังนั้นคำตอบของนักเรียนจึง
ไม่มีถูก หรือผิด ข้อสำคัญ คือ ขอให้ตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน
ให้มากที่สุด และคำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียนและการบังคับบัญชา
ของนักเรียน

ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือ

ร้อยเอกหญิงนพพร ภวมนตรี

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ และตรงกับสภาพความเป็นจริง

ของนักเรียน

1. ชื่อและนามสกุล
2. โรงเรียน
3. ชั้นปี
4. ผลการเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทั้งหมด 65 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง
ของนักเรียน

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
1. ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ					
2. เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ มากกว่าหนังสือเรียน					
3. ข้าพเจ้าสนุกสนานกับการทำแบบฝึกหัดและงานที่อาจารย์มอบหมาย					
4. ข้าพเจ้าพยายามทำแบบฝึกหัดและงานที่อาจารย์มอบหมายนั้นให้ดีที่สุด					
5. งานที่อาจารย์มอบหมายให้เป็นกิจกรรมที่น่าเบื่อ					
6. เมื่อว่างจากการเรียนข้าพเจ้าชอบไปนั่งคุยกับเพื่อนมากกว่าค้นหาความรู้จากห้องสมุด					
7. บทเรียนที่ยากทำให้ข้าพเจ้าเกิดความมานะพยายาม					
8. วิชาที่เรียนไม่ตรงกับความสนใจของข้าพเจ้า					
9. ข้าพเจ้าจะรีบทำการบ้านหรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้เสร็จเรียบร้อยก่อนกำหนดส่งเสมอ					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
10. เวลาที่ใช้เรียนในชั้นมีมากเกินไปจนไม่ อยากเรียน					
11. การที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ประจำ ทำให้ บรรยากาศในการเรียนน่าเบื่อ					
12. ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรเน้นกิจกรรมใน ห้องเรียนมากกว่านอกห้องเรียน					
13. เมื่อเรียนหนังสือ ข้าพเจ้าจะปรับปรุง ระดับการศึกษาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ					
14. การให้ออกกำลังกาย หรือฝึกมาก ทำให้ ข้าพเจ้าเหนื่อยไม่มีกำลังใจที่จะเรียน หนังสือ					
15. หลังจากการฝึกทำให้ข้าพเจ้าหลับใน เวลาเรียน					
16. นายทหารปกครองมีส่วนทำให้ข้าพเจ้า ไม่กำลังใจในการเรียน					
17. ข้าพเจ้าเรียนหนังสือด้วยความทุกข์ใจ มากกว่าสนุกสนาน					
18. ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องแข่งขันกับใคร เพราะเรียนจบแล้วก็เป็นนายทหาร เหมือนกัน					
19. ไม่ว่าจะทำสิ่งใดก็ตาม ข้าพเจ้าจะทำ ให้ดีที่สุดเสมอ					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
20. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาไม่ว่าเรื่องอะไร ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาด้วยตนเอง					
21. การเผชิญปัญหามีส่วนทำให้ข้าพเจ้ามี ความพยายามมากขึ้น					
22. ข้าพเจ้าไม่นิยมการต่อสู้เพื่อความก้าวหน้า					
23. ข้าพเจ้าไม่อยากจะรับผิดชอบในการเป็น ผู้นำกลุ่ม					
24. หลายคนพูดว่า "ชีวิต คือ การต่อสู้" แต่ข้าพเจ้ากลับคิดว่า ชีวิตคนไม่เป็น เช่นนั้นเสมอ					
25. ข้าพเจ้าเรียนหนังสือด้วยความสนุกสนาน					
26. ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกอยากจะแข่งขันกับ เพื่อนที่ไต่คะแนนสูงกว่าข้าพเจ้า					
27. ระเบียบกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย					
28. ข้าพเจ้าชอบเป็นลูกน้องมากกว่าเป็น หัวหน้ากลุ่ม					
29. ในการทำงานข้าพเจ้าต้องการความมุ่งหวัง ไว้มาก					
30. ข้าพเจ้านิยมการต่อสู้เพื่อหลักการ ความล้มเหลว					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
31. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความ กikir เริ่มของตนเอง					
32. อาจารย์มักชมข้าพเจ้าว่าเป็นผู้ที่ขยัน ขันแข็งในการทำงาน					
33. ข้าพเจ้าบูชาความอดทนเป็นชีวิตจิตใจ					
34. ข้าพเจ้าชอบทำงานง่าย ๆ มากกว่า ทำงานที่ยาก					
35. อนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับผลสำเร็จ ในการเรียน					
36. ข้าพเจ้าชอบงานที่สลับซับซ้อน					
37. ข้าพเจ้าอดทนทำงานที่ยากได้เป็น เวลานาน					
38. ไม่ทำงานจะยากสักเพียงใด ก็ความ ข้าพเจ้าจะไม่ยอมแพ้					
39. เมื่อพบอุปสรรคในการทำงาน การหา ทางเปลี่ยนเป้าหมายมากกว่าอดทนทำ ต่อไป					
40. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความกikir ริเริ่มของตนเอง					
41. อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนทหาร มัก เกรงกลัวมากจนทำให้ขวัญและกำลังใจ ในการเรียนของข้าพเจ้าลดลงไป					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
42. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจที่ได้รับมอบหมาย จากอาจารย์ให้ทำงานยาก ๆ					
43. ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย จนเสร็จแม้ว่างานนั้นจะน่าเบื่อ					
44. เมื่อมีโอกาสเลือกผู้ร่วมงานข้าพเจ้าจะ คำนึงถึงความสามารถของเพื่อนก่อน เรื่องอื่น					
45. ข้าพเจ้ารู้สึกว่เพื่อนมีความไว้วางใจ ข้าพเจ้าในการทำงานร่วมกัน					
46. แผนงานนั้นจะเลื่องข้าพเจ้าก็ชอบเป็นผู้นำ					
47. เพื่อน ๆ ยอมรับความสามารถในการ ทำงานของข้าพเจ้า					
48. ข้าพเจ้าไม่ยอมแผนงานจะพบความ ล้มเหลวในการทำงานบางอย่าง					
49. งานประเภทใดก็ตามที่เลี้ยงอันตราย ข้าพเจ้าจะพยายามหลีกเลี่ยง					
50. ข้าพเจ้ารักการเรียนเป็นชีวิตจิตใจ					
51. ข้าพเจ้าไม่เคยเบื่อนายงานที่ทำ					
52. ข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียงในค่าน การเรียน					
53. ข้าพเจ้าก็กลัสนิจิจะทำงานคนเดียว					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่งเดียว	จริง น้อย	ไม่จริง เลย
54. ทุกครั้งที่เกิดปัญหา ข้าพเจ้าสามารถแก้ ปัญหาได้สำเร็จด้วยตนเอง					
55. ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ผู้อื่นช่วยเหลือนข้าพเจ้า ในการทำงาน					
56. ระเบียบวินัยเป็นอุปสรรคในการเรียน ของข้าพเจ้า					
57. ข้าพเจ้ามีความอดทนต่อความผิดหวังสูง					
58. ข้าพเจ้าเชื่อในเรื่องความพยายามอยู่ที่ ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น					
59. ถึงแม้ว่าไม่มีทางทำงานได้สำเร็จ ข้าพเจ้าก็จะพยายามอย่างสุดความสามารถ					
60. ไม่วางแผนจะฉายเพียงใจก็ทำตามข้าพเจ้า ก็จะพยายามอย่างเต็มที่					
61. ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาที่ไม่มีการสอบเลย					
62. ใคร ๆ ก็ชมว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่ขยัน ทำงานมากอย่างสม่ำเสมอ					
63. ข้าพเจ้าเห็นว่า อาชีพทหารเป็นอาชีพที่ ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร					
64. ถ้าหากว่าไม่มีทางทำงานได้สำเร็จ ก็ จะไม่ทำงานนั้นต่อไป					
65. ข้าพเจ้าก็คิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความ ขยันหมั่นเพียรไปเสียหมด					

ค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	4.138	16	2.636	31	5.024
2	1.813	17	5.292	32	3.066
3	5.447	18	7.763	33	3.552
4	5.932	19	6.439	34	4.361
5	3.525	20	2.280	35	2.500
6	3.916	21	5.417	36	3.452
7	5.166	22	4.568	37	6.800
8	3.525	23	3.478	38	2.244
9	5.632	24	1.720	39	2.917
10	4.037	25	6.763	40	2.329
11	4.222	26	7.660	41	3.068
12	3.177	27	3.855	42	5.059
13	6.502	28	1.444	43	4.211
14	2.339	29	4.112	44	2.754
15	3.525	30	4.779	45	4.264

ν 10	t	ν 10	t	ν 10	t
46	6.154	53	4.061	60	5.000
47	3.579	54	3.925	61	3.217
48	4.571	55	3.000	62	5.743
49	2.484	56	3.897	63	2.042
50	8.6	57	2.390	64	1.994
51	6.087	58	5.254	65	1.879
52	2.813	59	6.800		

ค่าเฉลี่ยของเครื่องวัด

$$\begin{aligned}
 d &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right] \\
 &= \frac{65}{65-1} \left[1 - \frac{62.662}{737.35} \right] \\
 &= \frac{65}{64} [1 - 0.085] \\
 &= 1.016 \times 0.915 \\
 &= 0.92964
 \end{aligned}$$

การ เปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนนายทหารสามเหล่าทัพ ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5

บทคัดย่อ

ของ

ร้อยเอกหญิง นพพร ภวมนศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2528

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับของความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ และเปรียบเทียบความวิตกกังวลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างเหล่าทัพ ระหว่างชั้นปี และหาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 540 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความวิตกกังวล (SCL - 90) แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Z - test, One - Way Analysis of Varaince, Studentized q - Statistic, t - test, Pearson's Product Moment Correlation

ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนนายทหารทั้งสามเหล่าทัพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนนายทหารแต่ละเหล่าทัพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นปีในนักเรียนนายเรือ และนักเรียนนายเรืออากาศ

6. นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่าง
นักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 5

8. ความวิตกกังวลกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนนายทหารทั้ง
สามเหล่าทัพ มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARATIVE STUDY OF THE ANXIETY AND THE ACHIEVEMENT MOTIVE
AMONG THE SECOND AND FIFT YEAR THREE-ARM
FORCE MILITARY CADETS

AN ABSTRACT

BY

CAPTAIN NOPPORN PAVAMONTREE (WAC)

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
October 1985

The purposes of this research were to study the level of anxiety and achievement motive of Three-Arm Force Military Cadets, to compare the anxiety and the achievement motive among three forces between the second and fifth year in each academy and to find the relationship of anxiety and achievement motive.

Five hundred and forty cadets were randomly drawn from the army, naval and air force academy. The SCL-90, an achievement motive test were distributed to all sample groups. The Z-test, One-Way Analysis of Variance, Studentized q-Statistic and Pearson's Product Moment were used for the data analysis.

The findings were as followed :

1. There was no significant difference in anxiety between the cadets of the three forces and Thai people in general at .05 level.

2. There was no significant difference in achievement motive between the cadets of the three forces and the students of five universities (Chulalongkorn, Thammasart, Kasetsart, Mahidol and Ramkhamhaeng university) at .05 level.

3. There was no significant difference in anxiety among three forces at .05 level.

4. Significant difference in achievement motive were found among three forces at .05 level.

5. There were significant difference between the anxiety trend of the second year and the fifth year army cadets at .05 level. But the naval cadets and the air force cadets showed no

different in anxiety at the same level.

6. Significant difference were found between the second and the fifth year of the naval cadets in achievement motive at .05 level.

7. Significant difference were found between the second and the fifth year air force cadets in achievement motive at .05 level. But the army cadets' achievement motive showed no different at the same level.

8. The anxiety and the achievement motive showed significantly negative relationship at .05 level.